

1928

Türkiye Yardım Sevenler Derneği

1928-1998

70
Yıl

KOMPOZİSYON YARIŞMASI

Türkiye Yardım Sevenler Derneği
1928-1998

70.
yil

KOMPOZİSYON YARIŞMASI

Bu baskıda, 70. yılımızı idrak ederken tertiplediğimiz "Türkiye'nin sosyal yaşamında Türkiye Yardım Sevenler Derneği'nin yeri neresidir ve nasıl olmalıdır" konulu, liseler arası yarışmaya katılan 35 Kompozisyon eserini topladık.

Yarışma şartnamesi uyarınca, birinciyi seçmek üzere yaptığımız çalışmalar sırasında, gençliğin yardıma verdiği önem ve Derneğimizden bekledikleri konusunda, yarışma komitesi olarak biz, başardıklarımızı; yapamadıklarımızı gençliğin dilinden, kaleminden duyduk, dersimizi aldık, Mesajları algıladık, çalışma heves ve azmimizi yeniledik.

Tetkiklerimiz sırasında, yazılarda yer alan bazı cümlelerden, tarife sığmayan heyecanları, gururu ve sevinci yaşadık.

Yaşadığımız bu engin duyguları, geleceğe taşımak, gelecekle paylaşmak üzere, bu 35 eseri, hiç bir puanlama, dercelendirme yapmadan yayınlamayı uygun bulduk.

70. yıl anısına saygı ile arzederiz.

70. Yıl Kompozisyon
Yarışma Komitesi

TÜRKİYE BİRİNCİSİ

BİR YÜREK Kİ

Sosyal yardımlaşma, zor durumdaki insanımızın elinden tutmak ve ona destek olmaktır. O halde, sosyal yardımlaşma toplumsal yaşantımızda gözardı edilemez bir öneme sahiptir.

Birlik, dirlik, huzur! Bu üç kavram; milletin birlik ve bölünmezliğini koruyan, devletin güçlü, uzun ömürlü olmasını sağlayan temel taşlardır. Bu, basit gibi görünen üç temel kavramı birarada tutan ince bağ ise yardımlaşmadır. Ülkemizde yardımlaşma amaçlı, çeşitli alanlarda çalışan birçok kuruluşumuz vardır: Kızılay, Yeşilay, Veremle Savaş Derneği... Ama bunlardan bir tanesi hepsinden farklı bir yere sahip: Türkiye Yardım Sevenler Derneği. Çünkü o, her alanda her zaman muhtaç insanımıza gereken yardımı ulaştıran, devletimiz kadar yaşlı bir kuruluştur.

Türkiye Yardım Sevenler Derneği, 29 Ocak 1928'te Sayın Dr. Fuat Ünay'ın öncülüğünde, amacı: I. Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı sonrası evladını, eşini kaybetmiş; muhtaç ve zor durumdaki kadınlarımıza destek olmak olan "Himaye-i Etfal Yoksul Kadına Yardım Cemiyeti" adıyla kurulma kararı almıştır. 19 Şubat 1928'de ise faaliyete geçerek kısa zamanda başarılı çalışmalarda bulunmuştur. Bu başarılı çalışmalarının haberini alan Atatürk 28.1.1938'de: "Yoksul kadın, hiçbir şeyi olmayan kadındır anlamındadır, halbuki kadın denilen varlık bizzatı, yüksek bir varlıktır. Onun yoksulluğu olamaz." diyerek derneğe bugünkü ismini vermiştir. Dernek de Atatürk'ten aldığı bu onurlu ve anlamlı hediyein altında kalmamış; kendini bütün Türk halkına adayarak, bugünkü amaçlarını belirlemiştir: "Eğitim, Sağlık, Sosyal Yardım, Çevre ve diğer sosyal konularda, yardımlaşma çalışmaları en iyi şekilde yapılacaktır." O günlerde sonra bu kararlar hâlâ değişmemiştir. Tam tersine yeni kimliğinden sonra dernek; çalışma alanlarında, mahalli imkanlarıyla 64 ildeki merkezleri ve 92 ilçedeki şubeleriyle Edirne'den Ardahan'a, Sinop'tan Anamur'a kadar çalışmalarıyla tüm halkımıza ulaşmıştır:

1939, Erzincan Depremi! Her zaman üzüntü ve acı ile hatırladığımız bu olayı ilk duyanlardan

olmuş; acı çeken ve yardıma ama en çok şefkate muhtaç yaralılarımızın yanına Kızılay'la koşmuştur.

1955, Cebeci ve Yenimahalle Dispanserleri'nde rehabilitasyon atölyelerinin açılması. Açılış, Veremle Savaş Derneği ve Sağlık Bakanlığı ile işbirliği yapan Türkiye Yardım Sevenler Derneği'ne ait.

1988, Türkiye Yardım Sevenler Derneği, Çevre Bakanlığı ile işbirliği yaparak 70. yılda 70 orman yapalım sloganıyla kolları sıvamış.

1928-1998, merkez veya şubelerine kayıtlı olan; yaşlı, hasta, çalışmayacak durumda olan halkımıza her ay kömür, giyecek, acil nakit yardımları, yiyecek gibi yardımlar yapılmaktadır.

Bir gizli el. Yoksulun yanında... Onunla omuz omuza... Size sayabildiğim çalışmalarını aslında hiçbir şey. Bunlar gibi ve hatta birçoğumuzun tahmin bile edemeyeceği binlerce, belki de yüzbinlere ulaşmış eserleri, yardımları var. Bence o bir kuruluş değil, bir dost. Yalnızlığın ve muhtaçlığında, karamsar dururken yanına usulca yaklaşan, derdini soran, gerektiğinde tek bir insan gibi ülkenin dört bir bucağında sana şefkatle, saygıyla, hoşgörü, iyi niyet ve yardım duygularıyla yaklaşan bir dost. Yani o, yaşayan bir varlık. Bilinmesi gereken, tanınması, tanıtılması, tanıştırılması gereken iyi bir arkadaş. Sana, yardımların için, şükranımızı lisanen sunamayız. Biliyorum, biliyoruz ki; senin için teşekkürlerin en büyüğü, bizim bir taraftan vatandaşlık görevimiz olan, diğer taraftan da Türk milletinin en büyük özelliği olan yoksulu, muhtacı, acılı insanı, zor durumda olanı görmemiz, ona yaklaşmamız ve ona yardım etmemizdir.

Hepimiz ne oldum değil, ne olacağım demeliyiz. Bugün rahat koltukta otururken, yarın onlar gibi dışarda aç kalabiliriz. O halde yardımlaşmayı sadece Ramazanlarımıza bırakmayalım. Biliyorum. eminim. Hepimiz her an, içimizden bazen gelmesi bile, bir dilenciye para veririz. Çünkü bu, bizim büyük millet olmamızın belki de en belirgin, en ayrıcalıklı, en güzel özelliğimizdir. Tarih boyunca esirlerimize, azınlıklarımıza zulüm etmemiş; yanlarında olmuşuzdur. Peki bugün ne oluyor? Biz mi değişiyoruz? Hayır! O halde, birok şeyden uzaklaşıyoruz. kaçımız, bulunduğumuz yerde bir Türkiye Yardım Sevenler Derneği olup olmadığını biliyoruz? Çok üzücü! Kim olursanız olsun, unutmayın ki hepimiz insanız, eşit haklara sahibiz. Biz bugün dilediğimizi yiyebiliyorsak, yoksulların sofralarını, onların da bizimle eşit haklara sahip olduğunu düşünmeliyiz. Sadece Türkiye Yardım Sevenler Derneği'ne başvurun. Çünkü onlar bugün bizlerin desteği ile ayakta. Desteğimiz kesilirse onlar da biter. Onlara yardım demek; daha çok hayat kutarmak, daha çok orman kurtarmak, daha çok halka hizmet etmek ve

daha niceleri... Türkiye Yardım Sevenler Derneği bugüne kadar çok güzel dayanmış. Ama tıpkı kıt kanaat geçinen bir aile gibi... Onu refaha ulaştırmak; milletimizi, devletimizi, kendimizi refaha ulaştırmaktır; şikayetçi olduğumuz bir kısım sorunlara çözüm bulmaktır. Bu, henüz tam aydınlığa ulaşamamış, kendini yeterince tanıtamamış, yeterli ilgi görememiş kuruluşumuza yabancı olmayalım; amblemlerindeki gibi onlarla atan bir yürek de biz olalım.

Devletimiz bir sosyal hukuk devletidir. Sosyal hukuk devletinde tüm insanların yaşamı devletçe güvence altına alınır. Ama bunun tam anlamıyla gerçekleşmesi mümkün olamaz. Bu, dünyanın en gelişmiş ülkelerinde de böyledir. Yardıma muhtaç nice insanlar, sadece bizim ülkemizde değil; diğer ülkelerde de vardır. Bu bakımdan herşeyi devletten beklememeliyiz. Yani, "muhtaçlar beni ilgilendirmez; bu, devletin işidir" diyemeyiz. Bu noktada bireysel sorumluluklarımız vardır: Muhtaçlara duyarlı olmak. Bu bilinçte olmak ise temel insanlık görevlerimizdendir. Bu görevimizi yerine getirmizde bize en önemli öncülüğü Türkiye Yardım Sevenler Derneği yapıyor ve yine bizim de görevimizin yerine getirilmesinde Türkiye Yardım Sevenler Derneği'nin çalışmalarına ihtiyacımız vardır. Çünkü bu tür çalışmaların organize bir şekilde yapılması gerekiyor.

Yardımlaşmak, muhtaca el uzatmak bizim öteden beri getirdiğimiz bir değer yargımızdır. Tarih boyu var olmamızda, dirlik düzenimizde bu değer yargımızın çok büyük önemi olmuştur. Dayanışma bize mirastır. Bu miras, ata sözlerimizde ne güzel ifade edilir:

"Birlikten kuvvet doğar.", "Veren eli herkes öper.", "Ne verirsen elinle, o gelir seninle.", "Bir elin nesi var; iki elin sesi var.", "Yalnız taş duvar olmaz."...

Biz Türküz diyorsak ve yeterince vatandaşlık bilincine sahipsek; sizi, daha iyi bir Türkiye Yardım Sevenler Derneği için, daha iyi bir toplum, bir ülke için kısacası birlik, dirlik ve huzur için yardımlaşmaya, bunun için de bir Türkiye Yardım Sevenler Derneği'ne davet ediyorum.

Arzu HACISALİHOĞLU

Kanuni Anadolu Lisesi 11 TM-D TRABZON

JÜRI ÖZEL ÖDÜLÜ

ŞEFKAT YUVASI

Ben yetimhanede büyüyen bir çocuğum. Anne kimdi? Baba neydi? Hiçbir zaman tanımadım. Anne kucağı nasıldır? Bilmiyorum. bıyıklı, uzun boylu, yakışıklı bir babam hiç olmadı. Benim dünyam, o büyük binaydı. Sanki dünyaya orada gelmişim. Herşeyimdi o mavi boya, nem kokan ranzalarla dolu kocaman oda. Her çocuğun yaptığı gibi, ilk söylediğim kelime "anne" değildi ama, hasrettim anne sevgisine. İlk adımlarımı o nemli odada attım. Belki koşarken ayağım takıldı düştüm orada. Bilmiyorum. Ama orada yaşamak, ne kadar da ağır gelirdi bana, bilir misiniz?

Bazı günler, birileri gelirdi ellerinde kocaman kocaman kutularla. Kimi zaman pasta, kimi zaman oyuncak, kimi zaman da kitap çıkardı içlerinden. Sonradan öğrendiğime göre, "Yardım Sevenler Derneği" adında bir kuruluştan geliyorlarmış bu güler yüzlü konuklar. Onlar gelince nasıl da sevinirdim. Hepsini annem, babam bilmişim. "Anne olmak böyle bir şey herhalde" diye düşünürdüm. Çocuklarına pasta yaparlar, onlara oyuncaklar alırlar. Hele bir tanesi vardı. Nasıl da şefkatli bakardı bana. üzüldüğüm anları sanki bilircesin, ne zaman canım sıkılsa hep bana o sıcak gülümseyişinden birkaç kucak sunardı. İşte, annem bilmişim o kır saçlı, uzun boylu, güzel kadını. Hiçbir zaman yalnız bırakmadı beni yeni annem. Hep yanibaşımdaydı.

Okula başladığımda, eşyalarımın hepsi bu dernek sayesinde karşılandı. Anne, baba sevgisini her birisinde ayrı ayrı tattım. Yalnız değildim eskisi gibi. Beni seven, yardım eden, koruyan birileri vardı. Artık kiş geldiğinde, buğulanan camlara "anne, baba" yazmak zorunda değildim. Onlar yanımdaydı. Her saniye, her dakika... Büyüdüm. Üniversiteyi bitirdim. Beni böyle çalışmaya sevkeden yine onlardı. Onların sevgisi ve arzusu. Şu an onların hepsi beni terketti. Hepsi uçup gittiler fani dünyadan. Ama yerlerini binlerce yardımsevere bıraktılar benim anne ve babalarım. Yalnız sizleri çok özledim. benim şefkat meleklerim. Şu an yine sizinle birlikte olmayı öyle çok istiyorum ki...

Anneciğim, o bana güven veren kucağında, saçlarım okşanırken uyumayı nasıl da özledim bir bilsen. Senin gözlerini, saçlarını, sımsıcak gülümseyişini, kısacası geçmişindeki bütün güzellikleri, seni bir türlü

unutamıyorum. Her zaman sizinle iç içe, yüz yüzeyim sanki. Yaptığınız bütün fedakârlıkları düşündükçe, içimden haykırmak geliyor. Seslenmek istiyorum, herkese anlatmak istiyorum: beni ben yapanın "Yardım Sevenler Derneği" olduğunu. Şu an eğer hayattan zevk alabiliyor, yaşama dört elle sarılıp, sevginin ne demek olduğunu algılayabiliyorsam, hepsi bu sıcak ortamın verdiği güzelliklerle oluştu. Kötülüklerle iç içe olmadan, çalışmayı seven ve düşmanlıktan uzak, bir kişiliğe sahipsem, bu elbetteki bana dünyalar dolusu sevgiyi, ahlâkı ve fazileti sunan bu dernek sayesinde gerçekleşti. Sizler olmasaydınız belki şu an ben de onbinlerce sokak çocuğunun arasında yaşamı uyuşturucu batağında arayan bir insan olurum. Ben de, o insanlarla birlikte, sevgiyi arar, umut bulmaya çalışırdım. Ama iyi ki siz vardınız yanı başımda. Bana verdiğiniz bursla eğitimimi tamamladım. Okulda, hiç kimse anlamadı benim yetimhanede büyüyen bir çocuk olduğumu. Kimseciklere hissettirmediniz bana burs verdiğinizizi. Sağolun..

Bunca fedakârlıktan sonra, Yardım Sevenler Derneği'nin ayrı bir önemi var benim yüreğimde. Sizce de öyle değil mi? Onlar bütün muhtaçlara aynı fedakârlıkla yaklaştılar, sadece burs vermekle yetinmediler, kimi aileye kış için odun, kimilerine yiyecek birşeyler vermek için çabaladılar senelerce, çoğu kişinin umutsuzluklarına umut, çaresizliklerine çare oldular. Ama yine de ben daha çok kişiye yardım edilmesini istirdim. Gerçi şu an az kişiye yardım ediliyor demek istemiyorum. Daha bilmediğimiz o kadar çok muhtaç insan var ki yurdumuzda. Hepsi kendilerine uzanacak bir yardım eli bekliyor. Kimi zaman utanıyorlar, sıkılıyorlar, belki de hallerini söylemekten çekiniyorlar. Yine de onların da bu dostluğu paylaşabileceklerine inanıyorum. Böylece, onların da umutsuzluklarına umut, çaresizliklerine çare bulunabilecek. Onlar da bu dernek sayesinde, yepyeni ufuklara merhabe deyip, gökkuşağında dans edebilirler, sessizce güzelim yarınlara kapısını açarlar, bu dernek sayesinde...

Bu satırarımdan sonra, sanırım Yardım Sevenler Derneği'nin Türkiye'nin sosyal yaşamında nerede olduğunu anlatabildim sizlere. Şu an zirvede. Dorukta, kucak açmış tüm muhtaç olan insanlara, selamlıyor yardım ettiklerini, selamlıyor herkesi, tüm Türkiye'yi. En güzel mevkideler şu an, en yüksek mertebede. Daha iyisi olamazdı bana göre.

Son olarak, gösterdiği fedakarlık, sunduğu güzellikler, hissettirdiği sevgi ve tattırdığı dostluktan dolayı, bu şefkat yuvasına, tüm Türkiye adına sonsuz ama umutla dolu teşekkürlerimi sunuyorum. Benim gibi, anne ve babasız birini topluma kazandırdığınız için size minnettarım iyilik meleklerim. Yardım Sevenleri Türkiye'min...

Özlem ABUL
Yozgat Anadolu Lisesi V Fen A

JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ

YARDIMA BASTI AYAĞIMI!...

Yıldızlı bir gökyüzünün altında, serin bir yaz gecesini yaşıyor olmak değil bana bunları yazdıran. Daha ok, bu geceyi kendine yeter bir insan olarak yaşamamanın coşkusuyla yazıyorum. Şaşıyorum şimdi bu kalemi elime alıp da bu kağıdın başına oturmama. Bunca yıl sonra bu ellerin kalem tutmasını, birkaç satır birşey yazmasını, büyük bir mutluluk ve şaşkınlıkla izliyorum. Şaşıyorum bendeki bu inanılmaz değişikliğe... Şaşıyorum...

Sadece yazmıyorum. Yürüyorum da aynı zamanda, insanlarla konuşuyorum, masmavi gökyüzünü, kara bulutlar olmadan görebiliyorum. Bakın kalem tutuyor elim. Bakın, düşünüyorum artık bir köşeye çekilmiş işe yaramaz biri değilim. Ben de toplumdaki biri gibi hissediyorum kendimi. İnsanca duyguları tadıyorum. İnsanca paylaşımları biliyorum. Okuyorum, yazıyorum, düşünüyorum. Kendine yeten, hatta kendini aşıp topluma bile yararı olan biriyim ben artık. Ben çalışıyorum. Ben üretiyorum.

Yorulduğum artık sandalyenin koca tekerleklerini çevirmekten. Küçük, sandalyeden bir dünyada yaşamaktan çok, çok yorulduğum. Sıkıldım. Sıkıldım kimildamadan durmaktan, boş duvarlara, boş bakmaktan. Geride kaldı şimdi bunlar. Dedim ya; artık küçük, sandalye dünyam yok. Ben varım. Ben ki çalışan, üreten...

Hayır! Zannettiğiniz gibi bir mucizeyle yürümeye başlamadım. Gökyüzünde koca koca şimşekler çakmadı. Aniden olmadı yürümem öyle soğuk, yağmurlu bir kış gününde. Hatta ayaklarım basmadı hiçbir zaman yere, parmak uçlarımda yere değdiğini hissetmedim. Bacaklarım vücudumu taşıyacak kadar güçlü olmadı hiç. Ama ben güçlü oldum.

Hâlâ yere değmiyor ayaklarım. Hâlâ bir tekerlekli sandalyede oturmaktayım bunları yazarken. Ama ben yürüyorum artık. Yere basmadan yürüyorum. Çünkü yürüdüğümü hissediyorum Çünkü yürüdüğümü düşünüyorum elim kalem tutuyor artık. Ben çalışıyorum. Ben üretiyorum.

Şimdi yaşıyorum işte. Serin bir yaz gecesini yaşıyorum. Yürüyorum sandalyemle geleceğe. Ben de izini sürüyorum birşeylerin. Umutlarım var. Taptaze...

Sabah erkenden kalkıyorum. önce güneşe bir merhaba, sonra ağaca. Sonra elimi yüzümü yıkıyorum serin serin. Giyinip işe gidiyorum. Çalışıyorum. Üretiyorum. Önce kendime yetiyorum. Sonra, topluma bile yararım var artık.

Yardım ediyorum sokaktaki işsiz bir anneye. Benim gibi işe yaramam diyenlere elimi uzatıyorum. Ben temsilcisiyim onların. Yardıma muhtaçlara yardım ediyorum. Birer birer tutuyorum ellerinden ayağa kaldırıyorum. Rüyalarında yürütüyorum onları tıpkı benim gibi.

Dedim ya; hâlâ basmıyor ayaklarım yere. Basıyor da bakan görmüyor. Bir ben görüyorum, bir de yardım sevenler. Çünkü zaten onlar tuttu benim elimden. Çünkü zaten onlar kaldırdı beni ayağa. Bir çatı altında biraraya gelmiş insanlar. Şimdi onlarlayım. Yardım Sevenler Derneği'nde elinden tutuyorum insanların. Ayağa kaldırıyorum, ayakları yere basmadan...

Çalışıyorum... Üretiyorum...

Yardım Sevenler Derneği'nde yardıma muhtaç biriydim. Şimdi ben de yardım ediyorum.

Sinem KAPAR
Yalova Lisesi 11 A

ANKARA BİRİNCİSİ

YARDIMLAŞMA

İnsanlar doğar, yaşar ve ölür. Bu yaşam sürecinde daha ilk günde yardımlaşma işlevi kendiliğinden gelişir. Aileden başlayan insanlardaki yardımlaşma ihtiyacı, yaşamımızın bütünlüğü içinde yeri, rolü ve önemi hiç eksilmeyen bir unsura dönüşür. Bu da hayatımızın bütün safhalarında, değişik şekil ve şartlarda meydana geldiği ve yaşandığı görülür.

Genelde bizlere, "Hayat mücadeleden ibarettir." görüşü hep işlenmiştir. Oysa bugünkü anlayış ve yaklaşım; "hayat yardımlaşmadır." Mücadele kavramı; özellikle gençlik yıllarında zorluklarla, engellerle dişe diş, göze göz savaşmayı ifade ediyor. Adeta tek başına didinecek, çarpınacak, uğraşacak, başaracak ve sonuca varacaksın. Hastalıklar, sakatlıklar, olağanüstü felaketler, yakınlarını kaybetmek, yalnızlık; işsizlik, vb. insanların hayatta bir veya birkaçı ile karşılaşılabileceği olumsuzluklar gençlik yıllarında hiç akla gelmez. Sanki herşey güllük gülistanlık devam edecektir.

Kalkınma sürecini tamamlamamış ülkelerde devletin sosyal yardımlaşma unsurunu, istenilen ve beklenen ölçüde yerine getiremeyeceği açık bir gerçektir. İşte bu durumda sivil toplumların oluşturduğu yardımlaşma kurumlarına büyük sorumluluk ve görevler düşmektedir. Sosyal güvenlik sisteminde doğan boşluğu doldurma, bu tür kurumlara önemli işlevler yüklenmektedir. Aksi halde meydana gelebilecek felaketlerin büyümesi, acı ve telafisi güç sonuçlar doğurduğu zaman şaşmamak gerekir.

"İmece" anlayışı yıllardır toplumumuzda var ola gelmiştir. "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" özdeyişi de yardımlaşmayı vurgular zihinlerimize. Yine ünlü bir Çinli düşünürün "İnsanlara balık vermek yerine balık tutmayı öğretin" çağırısı da bize yardımlaşmayı anlatır. "İmece" dayanışma, yardımlaşma ve insanlara meslek kazandırma gibi sivil girişimler güzel ve yararlı etkinliklerdir. Bunlar devamlı olmalı, yapılmalı, sürmeli ve bu tür girişimler desteklenmelidir.

Bu bağlamda, şu soruyu sorabiliriz: Bunlar iyi, güzel düşünceler.. Peki ama nasıl?

Evet. Yardımlaşma kişisel düzeyde tek yönlü ve yanlı bir eylem hizmet olarak kalmamalı; orga-

nizeli, planlı, programlı, sürekli, somut, net ve elle tutulur hizmetlere dönük olmalıdır. Dağınık ve başıboş girişimlerden güzel ve yararlı sonuçlar alınamaz. İşte bu hizmet ve sorumluluk anlayışı doğrultusunda Türkiye Yardımseverler Derneği; öğrenci yurtları, kreş ve ana okulu açmak, yoksul ve düşkünlere yardım etmek amacıyla kurulmuştur. 1928 yılından bu yana organizeli, planlı ve programlı yardımlaşma işlevini görmektedir. yüksek öğrenim yurdu, gündüz bakım evi, dikiş atölyesi, ana ve çocuk sağlığı birimleri kurarak ve hizmete sunarak somut ve elle tutulur hizmet vermek amacını uygulamada göstermişlerdir. Sadece balık vermediler, balık tutmasını da öğretiler. biz de bundan üç sene önce arkadaşlarımızla sokak çocukları ve çevre amacıyla bir kulüp kurduk. İlk faaliyetlerimizi bir tiyatro ile gerçekleştirdikten sonra adını da Yıldız Çocuk Kulübü koymuştuk. Tiyatroyu sevdiğimiz için bir kez daha denedik ve halka açık yaptık. kazanılan para ile Doğuda zor şartlar altında okuyan arkadaşlarımız adına düzenlenen Beyaz Tebeşir kampanyasına bağışlamıştık. Ufak çocukluk hevesi ile de yardımlaşmanın tadına varmıştık. El birliğinin güzelliğini tatmıştık.

İşte bu çerçevede Türkiye Yardımsevenler Derneği'ni değişen dünyamızın değişen problemleri karşısında insanlara yardım edebilecek yeni bir yapılanmayı sağlamalı, kendi kendini öncelikle yenilemelidir.

Elif Zehra EROĞLU
Kalaba Lisesi Lisesi 10 Fen B

TÜRKİYE YARDIM SEVENLER DERNEĞİ'NİN, TOPLUMUN SOSYAL YAŞAMINDA YERİ NEREDEDİR? VE NASIL OLMALIDIR?

Türkiye Cumhuriyeti, M. Kemal Atatürk'ün ve Türk halkının büyük zorluklarla ve fedakârlıkla kurmuş olduğu bir devlettir. Ekonomisi tamamen iflas etmiş bir devleti ayakta tutmak, onu büyütme, çağdaş devletler seviyesine getirebilmek ancak Mustafa Kemal Atatürk gibi bir önderin yapabileceği bir işti, böyle bir lidere sahip olmak, Türkiye Cumhuriyeti'nin en büyük şansdır.

Böyle zorluklarla kurulmuş bir devletin sorunları da çok büyük olacaktır. Gerek siyasi, gerekse ekonomik ve sosyal düzende, bazı aksaklıklar ortaya çıkacaktır. Toplum içindeki düzenin sağlanması için devleti yönetenlere büyük sorumluluklar düşecektir. Siyaset ve ekonominin yönetimi TBMM'nin görevidir. Toplumun sosyal düzeninin sağlanması ile devletin olduğu kadar, halk olarak bizlerin de büyük görevi olmalıdır. Herşeyi devletten beklemek yanlış olacaktır. Devletimizin yetişemediği, ulaşamadığı yerleri devlet adına doldurmak bizim gayretimizle olacaktır.

Devletin yapamadığı bir işi biz nasıl yapacağız diye düşünürsek, bunun tek yolu şu olmalıdır: Sosyal yardım dernekleri, vakıflar kurarak topluma faydalı işler yaparak bunu başarabiliriz. Başarıya ulaşmak, hep birlikte elele vererek olabilir. Türk halkı yardımsever bir halktır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bu günlerde zor bir dönemden geçmektedir. bu zorlukların ortaya çıkarmış olduğu sorunlar bir çığ gibi büyümüştür. Ekonomik yönden zayıflamış bir toplum yapısı görünümü veren halkımız içinde yardıma muhtaç insanlar çoğalmıştır. Bakıma muhtaç yaşlılarımız, sokaklarda yaşayan kimsesiz çocuklarımız, bin bir türlü sorunlarla karşı karşıya kalan, sorunlarını, derdlerini anlatacak bir muhatap bulamayan özürülü vatandaşlarımızın perişanlıkları, toplumumuzun en büyük ayıbı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Toplumumuzun bu ayıbını bir parça da olsa kapatmaya çalışan derneklerimiz içinde bulunan "Yardım Sevenler Derneği" başarılı çalışmaları ile takdir toplamaktadır. halkımızın zor günlerinde yardımına koşan, derdlerine ortak olan, onları tekrar topluma faydalı birer insan olarak kazandırmaya

alışan "Yardığ Sevenler Derneği"nin fedakâr yöneticileri ve çalışanlarına, her türlü maddi ve manevi yönden destek vermemiz dolaylı yoldan dahi olsa, vicdanen bir görevi yerine getirebilmenin rahatlığına erişmiş oluruz.

Aksaray Yardığ Sevenler Derneği'nin güzide başkanı ve yöneticilerinin yalnız Aksaray halkı için değil, tüm Türkiye'deki yardıma muhtaç insanlar için yapmış olduğu yardımseverlik rneği, bütün insanlarımıza ders olmalıdır. Türk toplumunda böyle alışkan insanların varlığı bize büyük güven vermektedir. Böyle insanlar toplum içinde çoğaldıkça yardıma muhtaç olan insanlarımız da azalacaktır. Ayrıca, Aksaray yerel basınımızın ve ulusal basın ve TV'lerden izlemiş olduğumuz gibi, Aksaray Yardığ Sevenler Derneği gerek Aksaray'ın tanıtımında, gerekse Aksaray'da sosyal aktivitelerde öncülük yapmakta, kamuoyu oluşturup Aksaray'ın sosyal yaşamını da renklendirmektedir. Hanımların, yurtiçi ve yurt dışında geziler düzenleyerek, dışa aılımina katkıda bulunması, büyük bir sosyal gereksinimi karşılamaktadır. Özellikle yardığ yanının da Aksaray'da hanımlarının sosyal olma şansı tanıtımında büyük katkının olması biz Aksaraylılar için bir şanstır.

Bize düşen görev, insanın insanca yaşayabilmesini sağlamaya çalışan böyle derneklerimize sahip ıkmamızdır.

Özgül ZEYBEK
Aksaray Ticaret Meslek Lisesi 10 B

KARANLIĞI YIRTAN ELLER

19 Şubat 1928 tarihinde kurulan bu kurum; yoksullara, savaşta yakınını kaybedenlere, sel, deprem ve doğal yıkımlara uğramış insanlara maddi ve manevi yönde yardım etmek amacıyla kurulmuştur.

70 yıldır Türkiye'de varlığını devam ettiren bu kurum; kimsesiz çocuklara okumaları için yurtlar açmış, sakat ve kimsesiz çocukların okuması için onlara maddi manevi bir destek olmuştur. 1939 yılında Erzincan'da meydana gelen depremde acılı ailelere yardım etmiş, acılı ailelerin ve yaralarının sarılması için ihtiyaçlarını karşılayarak onlara maddi manevi yönde destek olmuştur. Bu yardımlarıyla da Türkiye çapında tanınmış bir kurum haline gelmiştir.

Türkiye Yardım Sevenler Derneği şu anda ülkemizin en iyi dernekleri arasında yer almaktadır. Sadece yardıma muhtaç insanlara destek olmamış, ordumuza ihtiyaçları olan giysileri sağlamıştır. yoksul insanlara maddi imkanlar sağlamak amacıyla birçok yardımda bulunmuş, kadınlar için iş evleri kurmuş, onları bir meslek sahibi etmiştir. Çalışan kadınların çocukları için kütüphaneler, dershaneler açmıştır.

Bunun dışında genel olarak Eğitim, Sağlık, Sosyal Yardımlaşma ve Çevre hakkındaki çalışmalarını sürdürmüştür. bu çalışmalar hakkında diğer dernekleri desteklemiştir.

Eğitimle ilgili olarak yoksul ve ailesini kaybetmiş kız çocukları için Ankara'da yüksek öğrenim gören kız çocukları için ilk öğrenci yurdunu 1941'de açmıştır. Onların her türlü ihtiyarını karşılamış, okuma-yazma bilmeyen kadınlara okuma-yazma kursları açmıştır.

Sağlık Bakanlığı ile işbirliği yapmış ve birçok merkezimizde insanları bilinçlendirmek amacıyla Ana Çocuk Sağlığı ve Aile Planlaması merkezleri kurmuştur. İnsanlara Aile Planlamasının nasıl olması gerektiği, ana-çocuk arasındaki irtibatın ve ilişkinin nasıl sürmesi gerektiği hakkında, insanları bilinç-

lendirmiştir. Birçok ilimizde ve ilçemizde hastanelere araç-gereç yardımı yapmış, sakat arabaları, ilaçlarla hastanelerimizi zenginleştirmiş ve ihtiyaç oranını en aza indirmiştir.

Ülkemizde bulunan sosyal yardım hizmetleri de yaşlı, sakat ve hasta insanların yakıt, giyecek, yiyecek ve diğer ihtiyaçlarını karşılamıştır. Deprem, sel, yangın ve doğal afetler sonucunda yardıma muhtaç kalan insanlara maddi imkanlar sağlamıştır.

Yıllar sonra Türkiye'nin sahra çölüne benzer bir çöl değil de kır çiçekleri arasında yemyeşil bir bahçe olması için boş arazileri ağaçlandırma konusunda çalışmalar yapmaktadır. Yardım Sevenler Derneği çevre sorunlarına da önem vermekte ve yapılan çalışmalara katılarak yardımcı olmaktadır.

Yardım Sevenler Derneği şu anda Türkiye'de hatırı sayılır bir yere sahiptir ve yoksul, yardıma muhtaç insanlara en iyi hizmetleri sunmaktadır. Ülkemiz çapında birçok ilimiz ve ilçemizde şubeleri bulunmakta ve bu şubeler gün geçtikçe daha çok genişleyerek, daha çok kesime yardımcı olmaya çalışmaktadır. Günümüzde Türkiye'ye bir bakacak olursak, yardıma muhtaç insanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Bunun için de bu gibi kurumlar Türkiye'nin her tarafına yayılmalı, belli bir kesimde değil de, bütün insanların yararlanabilecekleri şekilde oluşturulmalıdır.

Ve 70 yıl sonra, 70 yıllık hizmetleri sonucunda ilkelerinden taviz vermeden hizmetlerine hizmetler ekleyerek yine "o" karşımızda. Muhtaç insanlara, boşlukta, karanlığın içinden uzanmış bir el olarak yine "o" yanımızda. Karanlığa uzanan bu ellere bizler de bir el uzatırsak, eminim ki, yüzüncü, bininci yıllarında da onu Türkiye'de bir yardım ocağı değil de, bir ana kucagina çevirerek daha geniş kitlelere ulaştırabiliriz.

Nurten ÖZKAN
Artvin Kız Meslek Lisesi 10 A

MANAVGAT (ANTALYA) BİRİNCİSİ

TEK BİR YÜREK

"Yardımsevenler Derneği...." Bu kelimeleri her duyduğumda aklıma kimsesiz çocuklar ve yardıma muhtaç insanlar için düzenlenen yemekler, davetler ve toplanan bağışlar gelirdi. Bu derneğin ya da bazı yardım kuruluşlarının insanlara ulaşabildiğini, destek olabildiğini düşünmüyordum. O nedenle bu kompozisyonu yazmakta biraz tereddüt ettim.

Ama Türkiye Yardımsevenler Derneği'nin kuruluşu, faaliyetleri, çalışma alanları hakkındaki yazıyı okuyunca ve bu konu üzerinde düşününce birçok konuda yanıldığımı farkettim. İtiraf etmeliyim ki şaşırımdım. Ben insanların bu dernekten sadece parasal destek gördüklerini düşünürken, büyük bir manevi destek gördüklerini öğrendim. İnsanların ezilmiş, çaresiz oldukları için bu derneğe sığındıklarını düşünürken, onların ayakta kalmak ya da hayata sıkı sıkı sarılmak için yardım gördüklerini hissettim.

Bununla da kalınmamış; insanlara yaşama gücü, paylaşma zevki, üretme onuru da verilmiş. Bu da birçok ilklere imza atarak olmuş... Türk kadınları fabrikalarda ordunun ihtiyaçlarını karşılamış, bir bakıma aynı duyguları paylaşmışlardır. Erkeklerin askeri göreviyle boşalan iş sahaları yine bu derneğin iş bulma bürosu vasıtasıyla doldurulmuş, kadına, erkeğe üretme imkanı verilmiş. Bu insanlara verilen sadece birer iş değil; hayatta tutunacak bir dal, yaşamak için bir umut...

Bazı çocuklar var: Ben onlara şanssız demek istemiyorum. Sadece akranlarından biraz daha farklı koşullarda yaşamak zorundalar. Ama okuma, eğitim-öğretim görme, iyi bir meslek sahibi olma hakkı onlardan alınmamalı. İşte, Türkiye Yardımsevenler Derneği bu çocuklara burs vererek, onlara okuma fırsatı sağlıyor. Geleceğin anne babalarının, doktorlarının, sağlıklı bireylerinin oluşmasına katkıda bulunuyorlar.

Bugünün Türkiye'sinde yaşamak çok zor! İnsanlar, eğitim, sağlık, çevre sorunlarıyla karşı karşıya. Zorluklarla mücadele etmeleyiz, yılmamalıyız, ama insanın çaresiz, umutsuz kaldığı dönemler de olu-

yor. Bir yardım, uzanan bir el, manevi destek istediği zamanlar oluyor. Yani bugün insanların bu derneklere çok ihtiyacı var. Peki bu dernekler, yardım kuruluşları, herkese yardımcı olabiliyor mu? Hayır... Çünkü imkanları sınırları, sayıları az ve ilgilenecekleri sorunlar çok fazla özveri, imkan gerektiriyor. Burada devreye insanlar giriyor. Bu dernekleri yaşatacak olan, yardımcı olacak olan bizleriz..

Peki bu yardımlar nasıl sağlanabilir? Önce, insanların kafasındaki yardım deyince akla gelen "Para, bağış, yerine ulaşamama ve kötüye kullanma" kavramları silinmeli. Maddi desteğin yanında, manevi desteğe, ilgi ve alakaya ihtiyaç duyulduğu anlatılmalı. Kısacası herkesin birlik içinde, birşeyleri paylaşması sağlanmalı. Herşeyin parayla başlayıp, parayla bittiği düşünce silinmeli!

Türkiye Yardımsevenler Derneği'nin 70. kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlenen bu yarışmada, bu derneklerin insanlara nasıl ulaştığını, yardım ettiğini görmek beni çok mutlu etti. Ama yapılması gereken birçok şey var. Zamanla ileriye yönelik adımların atılacağına eminim. İnsanlar yürekleri, umutları, hedefleri ortak olduktan sonra, zorluklara beraber göğüs gerdikleri sürece başarıya, huzura ulaşacaklardır....

Ayşegül KAHVECİOĞLU
Manavgat Anadolu Lisesi 10 TM A

AYDIN BİRİNCİSİ

YARDIMLAŞMA

Yardım, yardımlaşma, acize yardım etme Türk'ün karakterinde, benliğinde olan bir duygudur. Bir yardım türü olan sadaka ve zekât İslâm'ın en büyük, en yaygın emir ve kurallarındandır.

Türk insanının karakterinde var olan bu duygu, İslâmi emir ve kurallarla birleşine, Türk toplumunun sosyal yapısını etkilemiştir.

Ortaçağ'da Avrupa ülkelerinde, toplumların büyük bir kısmı açlık ve sefaletle çirpınırken, Osmanlılar dünyada ilk defa vakıf sistemini kurarak insanlar arasında sosyal adaleti gerçekleştirmeye çalışmışlardır. Vakıflar öyle güzel, öyle sağlam kurallara oturtulmuş ki; bu kurumlar sayesinde birçok eser günümüze kadar gelmiştir. Camiler, çeşmeler, hastaneler yaptırılmış, fakirler, kimsesizler kollanmış, yetimler barındırılıp, yetiştirilmiş, topluma yararlı insanlar kazandırılmıştır.

Günümüzdeki yardımların, genelinde diyemeyiz, fakat bir çoğunda reklam, gösteriş, siyaset görülmektedir. Özellikle yolsuzluk söylentileri, insanların bu güzel duygularını köreltmese bile, bu kurumlara karşı olan güvenlerini sarsmaktadır. Bunun sonucu ferdi yardımlar ön plana çıkmakta, bu da dar bölgelerde kalmakta, gerçek ihtiyacı olanlara ulaşmamaktadır.

Birçok yardım kuruluşu blunan ülkemizde "Türkiye Yardım Derneği"nin önemi ve yeri çok büyüktür. Ciddi bir kuruluş olan, insan sevgisini ön planda tutarak amaçları doğrultusunda çalışmalarını sürdüren bu güzide dernek; halkın her kesimine kendini tanıtmalıdır. Okumak için yanıp tutuşan, okuyacak mali gücü olmayan bir çocuk, Türkiye Yardım Derneği'nin olduğunu bilmeli, kendine yardım edeceklerini unutmamalıdır Bir kenar mahalledeki kimsesiz, yoksul, yaşlı birine yardım etmeye çalışan mahalle sakinlerinin böyle bir dernekten haberi olmalıdır. İhtiyaç sahiplerine başvuracağı adres, varlıklılara da hayır ve yardımlarının yerine ulaştırmada ciddi bir kurum olduğunu göstermelidir. Dernek üyeleri halk içinde itibar sahibi güvenilir kişiler olmalıdır.

Derneğin amacı; acı içinde olanlara yardım yapmanın yanında, kişilerin muhtaç duruma düşmemeleri için de gerekli çalışmaları yapmak olmalıdır.

Dernek şubeleri birbirleri ile işbirliği içinde olduğu gibi, diğer çevresel ve bölgesel yardım kuruluşları ile bağlantılı olmalıdır. Birbirlerinin çalışmalarından haberdar olmalıdırlar. Farklı bölgelerdeki yardım kuruluşları aracılığı ile gerçek ihtiyaç sahiplerine ulaşarak, toplumdaki sosyal dengesizliği en aza indirmek mümkündür.

Unutulmaya yüz tutan yardımlaşma duygusunu yeniden canlandırmak, insanlara Allah Korkusu, insan sevgisi vermek için çeşitli etkinlikler yapılmalı.

Herşeyden önce, toplumumuzda var olan insan sevgisini güçlendirirken, onun güvenini kazanmak şarttır.

Lütfiye ÖZALP
Söke Lisesi 5 Fen B

AYDIN (KUŞADASI) BİRİNCİSİ

HALKIN YARDIMSEVERLER DERNEĞİ

Türkiye'de sayısız dernekler vardır, bu derneklerin amacı genelde halka, yani insanlarımıza gelecekteki yaşamı için yardım etmektir. Yeni nesillere zemin sağlamaktır. Dernekler, bazı kişilerin solumsuzca davranıp derneklerin paralarını kendi çıkarları için kullanmışlar ve çeşitli skandallara sebep olmuşlardır bu gibi yaşanan birçok olay yüzünden derneklere günümüzde fazla önem verilir, bağışlar az yapılır bir hale gelmiştir. Bu dernekler arasından sadece tek yardımsevenler derneğini örnek gösteremeyiz ama, bu derneklerin içinde hak ettiği yere ulaşmak, adının lekelenmesini engellemiş tek bir Yardımsevenler Derneği vardır.

Medyadan birçok olay duyuyoruz. kimsesiz bir insana huzurevine yatırılması için yardım etti. Ölümünden kurtulabilmesi için ameliyat olması gereken birçok kişiye yardım edilmesi için çeşitli kampanyalar düzenledi. Yardımsevenler Derneğinin yeri yoktur. Kendini halkına adanmış dernekler için yer ve kıyaslamalar yapılamaz. Belirli bir amaç taşımayan çeşitli derneklerin kurulması halkın, çekici ismi olan çıkarıcı derneklere yönelmesine ve Yardımsevenler Derneği'nin hak ettiği ilgiyi alamamasına sebeptir. Yapılan bağışlarla kendi bünyesinde insanlarımıza yardım eden bu dernek belki yavaş yavaş artan ilgisizlik yüzünden ortadan kalkacak ve altmış milyon Türk insanının içindeki yoksullar sığınaksız kalıp, hayat savaşında belki de yenilerek yok olacaktır. Dernek, çeşitli sosyal etkinlikler yaparak, adını daha fazla kitlelere duyurmalıdır. Halkın güvenini kazanmalı, daha fazla bağışlar yapılması için zemin hazırlamalıdır. Neden Yardımsevenler Hastanesi, Yardımsevenler Huzurevi gibi yapılar olmasın, bu şekilde dernek adını asırlarca ölümsüz olarak tarihe yazdırır. Ama bu gibi işlerle halkın ilgisini kazanır. Kendini bağışlarla yaptığı yardımlarla büyütür, yüceltir.

Türkiye'deki yoksulların rahat bir yaşama kavuşmaları ve hak ettiği ilgiyi bulacağına inanıyorum. Bu gibi derneklerin Yardımsevenler Derneğini örnek alarak bu gibi derneklerin artmasını isterim. Bunun için herkesi yardıma muhtaçlar için bağışa çağırıyorum.

Sinan TANRISEVER
Kuşadası Endüstri Meslek Lisesi 11 A

ANTALYA BİRİNCİSİ

TAZE ÇİÇEKLER

"Yardım Sevenler" sözüyle bu işin gönüllü olarak yapılacağı ve bir çıkar beklentisi olmayacağı düşüncesi hemen kendini belli etmektedir. "Gönülsüz yenen aş ya karın ağrıtır ya baş" sözüyle olduğu gibi gönülsüz yapılan işten de bir hayır gelmez. Yardım etmeyi sevmek gerekir.

Yardımlaşma bir sosyal dayanışmadır. Temelinde: İnsana saygı, güven, sevgi yatmaktadır. Kimler yardıma muhtaçtır? Çocuklar, yaşlılar, hastalar, yoksullar... Kırsal kesimde bu dayanışma kendiliğinden oluşmuştur. Fakat, büyük şehirlerde bunun bir organizasyona bağlanması gerekirdi. Bunu da "Türkiye Yardım Sevenler Derneği" gerçekleştirmiş oluyor.

29 Ocak 1928 tarihinde Sayın Dr. Fuat Umay önderliğinde kurulan bu derneğin amblemi de "yürek" olmuştur. ne kadar anlamlı!... Böyle güzel düşünceler ve çalışmalar yığınları etkilemiştir. Toprağa atılan bir tohum binlerce ürün vermiştir.

İlköğretim okulları açılmış, kız öğrenci yurtları yapılmış, ana-çocuk sağlığı merkezleriyle çalışmalar yapılmış, biçki-dikiş ve okuma-yazma kursları ile halk eğitimine katkılarda bulunulmuştur. Giyecek, yiyecek yardımlarının yanı sıra çevreyi yeşillendirme çalışmalarında da kendini göstermiştir. En önemli özelliği de "emek karşılığında yardım" sistemini başlatmış olmasıdır. Böylece yardım etmenin mutluluğunu yaşarken, yardım görenin onuru da korunmuştur.

Maddi durumu yerinde olan insanların, muhtaç olanlara yardım elini uzatması kadar yüce bir duygu olamaz. iyiyi yapabildiği halde yapmayan bir insan suç işlemiş olur. Onlar için "iyilik eden iyilik bulur" sözü "iyilik eden güzellik bulur, mutlu olur" şekline dönüşmelidir.

Bahçesini, çiçeklerle güzelleştirmek isteyen, yalnız bir köşeyi düzenlemekle yetinmemelidir. Bahçe bir bütün olduğuna göre dört bir köşesini düzenlemeli ki gerçek güzelliği yakalamış olsun. Yardım dernekleri de bir yerde yoğunlaşmayıp, Türkiye'nin her bölgesine yayılmalıdır. Kendi içlerinde bir iletişim içinde olmalıdırlar.

"Yardımlar tıpkı çiçekler gibidir, ne kadar taze ise insanları o kadar memnun eder" demiş bir büyüğümüz. Yardım en gerekli olduğu anda yerini bulmalıdır. Tıpkı taze çiçekler gibi... Bir sağlık probleminde sağlık elden gitmeden, eğitim probleminde yaşı geçmeden, yaşlılıkta ölmeden evvel yerine ulaşmalıdır. Bu ulaşım da yardım, sevgi, iyilik, güzellik, mutluluk halkaları kopmamalıdır.

Tüm gönüllü kuruluşlar, ülke sorunlarının çözümüne duyarlı olmalı, bu çalışmalarda işbirliği içinde olmalıdır. En büyük ve güzel yatırım, insana yapılındır. Bunun reklamı iyi yapılmalıdır. Birçok sanatçı, zengin iş adamları elele vererek önderlik etmelidir.

Benim annem 37 yaşında öldü. Hastalığı boyunca komşularımızın yardımlarını görmek annemi mutlu etti. Onu mutlu görmek bizleri, bizleri mutlu görmek komşularımızı mutlu etti. Daha sonra babam evlendi. Kardeşim oldu. Buradan da bebeklerin, çocukların yardıma muhtaç olduklarını öğrendim. Hastalara, yaşlılara, çocuklara yardım etmek, sizin yaptığınız bu güzel işe katılmak, sizinle birlikte gönüllü olarak çalışmak isterim. Çünkü ben yardımlaşmanın ne demek olduğunu, insana ne büyük mutluluk verdiğini yaşayarak öğrendim. Bu güzellik mutluluk zincirine ben de dahil olmak istiyorum.

Tüm Yardım-Sevenlere sevgiler, saygılar, güzellikler...

Zeynep ÖZEN
Burdur Lisesi 10 Spor A

BALIKESİR BİRİNCİSİ

Hayat adaletsiz bir oyun... Hayat, ekmek ve kavga üzerine kurulu, kerpiç bir gecekondu, paylaşılan bir tas çorba, uzatılan sıcak bir el... oysa hiçbirimiz yaşamak denen o tatlı paylaşımı hissedebilecek kadar açmamışız yüreğimizi birbirimize. Belki de sadece güzelliği ve zenginliği gördüğümüz, onları elde etmek uğruna hiç çekinmeden birbirimizin kuyusunu kazmaya çalıştığımız için bu kadar körleşmişiz. Oysa görmek demek bu değil. Çıplak ayaklı küçücük bir çocuğa sarılabilmek, çocuklarını okutamadığı için intihar eden babaların acısını hissedebilmek, açların halini bilebilmek demek görmek. Çünkü bu dünya, üzerinde yaşayan her bireyi doyurmaya yanaşmıyor.

İnsanlar sokak aralarında, insanlar aç, çocuklar bakımsız, babalar yığın... Biz sıcak evlerimizde oturup televizyon izlerken, damarlarımıza enjekte edilmeye çalışılan hırs zehirine azar azar kendimizi kaptırırken, onlar kendilerine sırt çevirmiş olan hayata inat, ayakta durmaya çabılıyor. Hiç mi suç aramamalıyız kendimizde? İnsana özgü o bencilliğimize ket vuramadığımız için hiç mi pişman değiliz?

Bu insanlar ülkemizin ve tüm dünyanın kanayan yarasıdır. Yara, gönüllü eller tarafından tedavi edilmediği sürece büyür, tüm vücuda yayılır. Gönüllü eller bizim ellerimizdir ve artık harekete geçmek için kaydedecek vaktimiz kalmadı. İnsan, sadece insan olduğu için diğerleriyle eşit koşullar altında yaşama hakkına sahip. Ve biz artık insana dair somut şeyler ortaya koyabilmeliyiz. Yoksulluğu ve onun getirdiği büyük acıları yoketmek bizim elimizde. Bu doğrultuda hareket etmeli, birbirimizi gerçeği görmeye ve yerinde oturmamaya teşvik etmeliyiz.

Kabullenmek, herşeyi tüm aksaklığı ve çarpıklığıyla sineye çekmek nereye kadar avutabileek bizi? Yardımseverler Derneği'nin ve tüm önüllülerin görevi işte tam bu noktada başlıyor.

Yardımsevenler Derneği daha çok tanınmalı, daha çok insanı bünyesine almalı ve onlarla sü-

rekli iletişim halinde bulunmalıdır. Tüm bunlar pek çok insanın aynı amaç doğrultusunda bir araya gelmesini hızlandıracak, bir an önce somut çalışmaların ortaya konulmasını sağlayacaktır. Yardımseverler Derneği üyeleri her koşulda muhtaç durumdakilere kucak açabilecek geniş bir aile konumuna gelmelidir. daha fazla maddi kaynak, manevi destek ve insan gücü... İhtiyacımız olan budur.

Bu yolda birey olarak çaba göstermemiz ne kadar kazançlı olursa olsun, kolektif çalışmaların getirdiği güçle kıyaslanamaz. Birlikte çalışmak için, sağlam adımlar atmamız gerekir.

unutmayalım ki, her insan başka bir yarın demek. Okuyabilen her çocuk, yeni bir gelecek demek. Onlar bu ülkenin insanları...

Her güzel şeyin maddiyata döküldüğü şu koca dünyada, içten gelen duyguların ve paylaşımın hâlâ yaşadığını ispatlamak bizim elimizde. Yeter ki, birbirimize inanalım ve tüm bu insanlara destek oluşturalım.

Aslıhan KOCABAL
Balıkesir Sırn Yırcalı Anadolu Lisesi 10 E

YÜREKTEN VE KALPTEN GÖNÜLLÜ

İnsanlar denildiğinde akla ilk önce nedense bebekler gelir. Gözlerindeki ışıltıyı ve parlaklığı kavramak zor olmaz. Onun duygularını kendi kalbinde dahi hissedersin. Hep saflığı ve temizliği savunmuşlardır. Anlatılmak istenenleri yalın ve akil almaz şaşkın ifadeyle belli ederler.

Bebek bir yansımadır. Bebek bir kalbin aynasıdır. Kalbini nasıl yaşatırsan o şekilde kıvrılıp akar; bir nehir gibi. Sonra nesile yönelik bir yaşantı sürer, kabına sığamayan bir çılgın gibi. İfadeler dudağının kenarında birikir, yaşatırsan ortaya çıkar ve olayını kendisi yansıtır diğerlerine. Yardım Sevenler Derneği de bebektir işte... İfadeleri kuru ve yalın olmakla birlikte, anlatılan basit görünse de, değerlidir. İnsan yaşamının felsefesini ve çağının amaini güder her zaman.

Ay ışığı odandan içeriye girdiğinde yalnızca eşyaların yerini görebilecek kadar ışığa sahiptir. Pencereden dışarıya kafanı uzatıp, aya ve yıldızlara baktığında evrenin sonsuzluğunda yoğrulmuş hamurun küçük bir parçası olduğunu anlarsın. Ay ışığını kalbine süzdürebildiğinde içindeki aydınlanan o zihnin bütün dünyayı kavrayabilecek nitelikte ve büyüklükte olduğunu anlarsın. Birçok düşünce kalbindeki hislerle yoğrulduğunda bir huzura ya da sevgiliye kavuşmuşcasına şaşkın dönersin. Bazı nedenlerini iradenle aşmaya çalıştığında omzuna dokunan el Yardım Sevenler Derneği olursa, oradaki insanların hür iradesiyle yaşamının renklendiğini bir anda farkedersin.

Küçük bir su birikintisinin yanından geçtiğinde durup şöyle bir bakarsan yüzünün de su birikintisinde yansıdığını görürsün. Sonra simandaki izleri tanımaya çalışırsen. Belki o anda kendini bir çiçek gibi hissedersin. Sonsuza dek kalbinin sesinin yüzüne yansıdığını görürsün. Arkandan yaşamını aydınlatan çağdaşlık ve huzur dolu insanların senin için yaptığını düşündüğünde, kendini tüm engelleri bile aşabilecek yapıda olduğunu anlarsın.

Kağıt ve kalem duygularını anlatmana yardımcı olurlar. Belki kimsenin bilmediği zihin oyunlarını

kağıda ve kaleme aktarırın.O anda rahatlırsın. Sonra aklına o yüce derneğin insanlarını getirirsin. Nitekim bu işi yapan bir insandır diye düşündüğünde, senin bütününden bir parçanın fark etmeden kağıda kaydığını hissedersin. Zihninde hissedersin. Duygularında hissedersin. insanların duygularının ve düşüncelerinin hür iradelerinin yenilmediğini güçlü olduğunu gördüğünde dünyanın gökyüzüne adını altın harflerle yazmak istersin.

Gökyüzü, kimbilir kimin kaç anısını ve hatırasını içine sığdırabilecek kadar ulu ve sonsuz olur. Bakıldığında ucu olmadığını anlaman, hayalini zorlaman değildir. Eğer sana memleketinde gerçekten çırpınan bir kuşun hikayesini anlatırlarsa, vazgeçilmezliğin adını her halde güneşin ve ayın ışıkla aydınlattığı Yardım Sevenler Derneğini kalbinle gökyüzüne taşırsın ki, diğer insanların üzerine kol kanat gerebilecek yapıda olduğunu kanıtlamalarına fırsat vermek için. Yaşamın sillesini gerçekten ve kalpten gönüllülerin olduğu yere baktığında sana ışık saçkın. Bu ışıkta öyle büyük olsun ki güneşin ve ayın parlaklığını sönük bıraksın. Dünyanın düşüncelerini, ihtiyaçlarını yoktan var edecek umutlarla bezensin!

Selda GÜNEYSU
Ertuğrul Gazi Lisesi 10 Sos. A

BOLU BİRİNCİSİ

SEVGİ ORMANI

İnsan... Evrendeki yaratıkların en değerlisi, en mükemmeli. Akıyla, düşüncesiyle, erdemiyle, gücüyle. Tüm güzellikler ona sunulmuş, onun için yaratılmış evren, onun için döndürülmüş dünya.

İnsanlar yeryüzünde küçükü büyüklü topluluklar kurmuş yıllar boyu. Sunulan güzelliklerden en iyi biçimde, en çok yararlanmak onların tutkuları olmuş. Bunun için kavga vermişler birbirleriyle, insan insanla. Akılca, bedence, paraca güçlü olan galip gelmiş, hükmetmiş güçsüze. Güçsüz, kimi zaman ezilmiş, kimi zaman eriyip gitmiş toplumdan.

O en mükemmel, o erdemli varlık, erdemini yitirmiş egosundan. Zaman zaman çirkinlikler, kötülükler, karanlık bir örtü olmuş yüreğine, yeryüzüne. İnsan, insanlığından utanır olmuş bencillik denizinde.

Ama insanlık ölmemiş hiçbir zaman. "Ölmemeli" demiş bazıları insanlık ve bu duyguyla karanlıklara bir ışık olmuş birlik, beraberlik, yardımlaşma. Sağlam, hastaya; zengin, yoksula; güçlü, güçsüze el vermiş, kalkan olmuş kötüyü, insanlığı gereği. Ölmemiş insanlık... Ve dernekler kurulmuş bu amaçla ışıl ışıl. Hazların en güzeli olan yardımlaşma tadılmış yudum yudum.

Gülmeyeni güldürmekten, açtı doyurmaktan, cılız fidanları sulayıp yetiştirmekten; hastaya, yaşlıya güç vermekten daha güzel mutluluk düşünmemişler yardımsevenler. Güçlerine güç katmışlar birlikleriyle, dernekleriyle.

Türk insanı da bu gururu yaşamış yıllar boyu. Her canlıya kuak açmış, doyurmuş kurdu kuzuyu, sevindirmiş yoksulu, hastayı, çocuğu, yaşlıyı, insanlığı gereği. Vakıflar, darülacezeler, imarethaneler, kervansaraylar hizmet vermiş insanlığa tarih boyu.

Bu yüce duygular 1928'lerde "Türkiye Yardım Sevenler Derneği" olarak yeşermiş genç Türkiye

Cumhuriyeti'nde. Sevgi fidanları olarak yeşeren bu dernek, kötülüklerin, bencilliklerin barınmadığı bir sevgi ormanı olmayı düşlemiş hep. Her gün daha çok yeşermiş, büyümüş. ama henüz erişememiş düşünce, erişememiş sevgi ormanına çabalar tam anlamıyla. Ama düşler uzak değil, düşler yakında. Biraz daha gayret, biraz daha sevgi, biraz daha yardım bizi ulaştıracak sevgi ormanına.

Bu ormana çapa, bu ormana su olmalı tutkumuz. Bu ormanda kök salan bir ağaç olmak, hedef tutulmalı insana. Yardımlaşmalıyız birbirimizle her alanda. İnsandaki akıl, erdem, güç yeter buna. İnsansak eğer ve insanlık ölmemişse...

Simge SERTOĞLU
Bolu İzzet Baysal Anadolu Lisesi 10 TM C

BOLU (DÜZCE) BİRİNCİSİ

KUTSAL ÇINAR

İnsanlar dünyaya ilk "merhaba" dedikleri andan itibaren doğal gereksinmelerini karşılamak, doğanın olumsuz koşullarını yenmek, geleceklerini garanti altına almak için sürekli savaşımlardır. Daha sonra insanların biraraya gelmesi toplumsal yaşamın temeli olmuş; ortak yaşamın, paylaşmanın başlangıcını oluşturmuştur. Üreten toplumdaki beceri ve yetenek farklılığı; eğitim, öğretim dengesizliği, iklim koşullarının değişikliği, coğrafi konum ayrılığı, gelir dağılımındaki eşitsizliği ve eşitsizlik de yoksul-zengin kavramlarını beraberinde getirdi.

Ülkemiz bu dengesizliği, yoksul-zengin kavramlarının arasındaki boşluğu, ırksal ve dinsel yapımızdaki hasretlerle gidermeye çalıştı. Orta Asya'dan itibaren yoksula, çaresize, yenilene yardım etme özelliklerini taşıyan ırksal karakterimiz bu yardımı fitre, zekat, hayır işleyişi ile sistemleştiren dinsel yapımızla birleşince, ortaya insanlık adına güzel bir tablo, anlamlı bir sentez çıktı. Yine de bu gelişigüzel paylaşım "asıl amaca" hitap etmekten uzaktı. Bunun için "sistemli" bir yapılanma gerekiyordu.

İşte yıllarca çekilen bu sıkıntının sonrasında amaçlar doğrultusunda çıkışlar başladı. Çıkışlar filizlendi, kök saldı, dallarıyla, yapraklarıyla, meyveleriyle Türkiye'ye yayıldı. Bir kocaçınar gibi tüm görkemiyle ülkemizi sardı. Bu çınar Yardım Sevenler Derneği'nden başkası değildi. Yurdumuzu sevecen ana kucacı gibi sınımsız sardı, hiç sönmeyen bir güneş gibi de sosyal yapımızı aydınlattı.

Dernek, ilkokuldan üniversiteye çalışan, başarılı, ülkeye temel olacak beyinlerin sıkıntısız, rahat bir ortamda eğitim görmesine olanak sağlayan çalışmanın yanında "sağlıklı bir ulusun sağlıklı ülkesi olur" ilkesiyle yola çıkmıştır. Hastalara ilaç, sağlık malzemeleri, tedavi ve ameliyat için parasal yardımlar yaparak bireysel; hastanelere diyaliz, röntgen, yatak, eşya yardımıyla kurumsal yardımda bulunmuş, bulunmaya da devam etmektedir.

Her kulvarda hizmetini kutsal bir ibadet yorumuyla üstlenen derneğin ne başlangıç noktası, ne de sınırı vardır: "Evim yandı!" diye çığılık atan bir ailenin, "yakacağım yok, kışı nasıl geçireceğim" diyen yok-

sulun; yol parası olmadığı için tüm benliğinde fırtınalar kopan yabancının, ekonomik çaresizlikle yaşadığı güne gelecek günlerin de korkusunu katan kimsesizin; süt, mama parası bulamadığı için çocuğuna annelik güdüsüyle sarılan annenin; kocası olmadığı için gelecek korkusu çeken kadının; giyeceklerinin yırtığında, eskimişliğinde, duygusal bitmişliğin pençesinde kıvranan çocuğun yanında yer almış, almaya da devam etmektedir. Yardımları toplayan, dağıtan bir sistem sergileyen, yardımı ulaştırmayı makine düzeyinde işleten bir kurum olarak çalışmaktadır. Bu dernek görkeminde kutsallığı simgelemektedir.

Bundan sonraki çalışmalarında düzeni, sistemi, konumu aynı biçimde sergileyeceğine inancım sonsuzdur. Ama daha gelişmiş hâli hem beni, hem de içinde yaşadığım toplumu daha mutlu edecektir, buna inanıyorum.

Yardım aldıkları insanların dışında, siyasi görevlilere başvurarak bir yasa çıkartıp devletten de yardım almaları benim ilk önerimdir. Bu yardım alınırsa görev alanları genişleyeceği için uzattıkları yardım eli daha fazla çaresize, yardım bekleyene ulaşacaktır.

Derneğe üye olanların dışında, özellikle kırsal kesimde yaşayan insanlara daha çabuk ulaşmak, daha sağlıklı iletişim kurmak için köy muhtarlarından oluşan bir "yardım kurulu" kurulmalıdır, bu "yardım kurulu" nun zengin üreticilerinden yardım alma hizmetlerini saymakla başlayarak nice görevler üstleneceğine inancım sonsuzdur.

tavana ve tabana yayılma olayını, çok geniş düşünmeli, örgütlenme olayını her kesimdeki, her sınıftaki, her görevdeki insan tiplerinden oluşan sentez haline getirmelidir. Bugün bu sentezi görmekteyiz ama yeterli sayı ve çalışma olarak ülke bütününde değerlendirsek, yayılmanın gerekliliği kendini hissettirecektir.

Üye ve yardım üyelerinin dışında kalan yardımsever insanlarla iletişimde süreklilik sağlanmalı ve ilişkiler dilimlere ayrılmamalıdır. Bir olay çerçevesinde yardım toplamak yerine o zenginlerden periyodik zaman dilimleri bularak yardım alınmalıdır.

Dernek görsel ve yazılı basınla ilişkilerini sürekli ve sıcak tutmalı, gündemde olmalıdır. Ayrıca iyi bir reklam, iyi bir afiş olayı gerçekleştirerek insanların beynine motif-motif, nakış nakış işlenmelidir.

bu ve buna benzer çalışmalarıyla ülkede varlığını tanıtmalı ve insanların duygularına taht kurup, başlarında taç olmalıdır.

Gonca Sibel ERDİNÇ
Düzce Arsal Anadolu Lisesi 6 A

BURSA (OSMANCIK) BİRİNCİSİ

YALNIZ DEĞİLSİNİZ

Yardımlaşma, bir toplumun bireylerini birarada tutan en önemli unsurdur. Yardımlaşma insanları sevmenin gereğidir. Toplum hayatında en temel güvence yardımlaşmadır.

Gerek ülkemizde, gerekse dünyada, insanlar arasında ekonomik dengesizlikler mevcuttur. Türkiye'de ekonomi kötü durumdadır. Milyonlarca insanımız yoksullukla mücadele etmektedir. Ülkemizdeki insan manzaralarına baktığımızda pek çok tezat durumla karşı karşıya kalmaktayız. Bir yanda israfa dayalı bir yaşam düzeni benimsenmiş ve parasal kaynaklarımız gereksiz harcamalarla tüketiliyor. Diğer yanda ise yoksul insanlarımız bir lokma ekmeğin kavgasını vermekte. Ne yazık ki her birimiz pastadan farklı dilimler alıyoruz. Gelişen teknolojinin getirdiği yeniliklerden hepimiz aynı ölçüde faydalanamıyoruz. Bilgisayarlı okullarda öğrenim gören çocuklarımızla övünürken, kitap, defter sıkıntısı çeken çocuklarımıza üzülmüyoruz. Bu çarpık düzene ait örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Bu ülke hepimizin. Mutlu bir toplum için, gülen gözler görmek için yardımlaşma konusunda duyarlı olmalıyız. İnsanımızın sıkıntılarını hep birlikte göğüs germeliyiz. Paylaşmayı bilmeliyiz. Bizler sıcak odalarımızda otururken, soğuktan titreyenleri, sıcak çorbamızı yudumlarken açlık ve sefalet çekenleri düşünmeliyiz. etrafımıza gören gözlerle bakmalıyız. Muhtaç insanlarımıza dostça yardım elimizi uzatmalıyız. İşte bu noktada Yardım Sevenler Derneği devreye girmektedir. Yoksul insanlarımıza yardımda onlar önyak olmakta ve herkesi bu konuda duyarlı olmaya çağırmaktadırlar. Yardımseverler, bu dernekler sayesinde muhtaç olanlara ulaşıyorlar. Yapılan yardımlar bu derneklerimiz sayesinde sistemli hale getiriliyor. Yardımlar daha kolay ve düzenli bir şekilde gereken yerlere ulaştırılıyor.

Türkiye Yardım Sevenler Derneği, insanımıza eğitim ve sağlık başta olmak üzere pek çok alanda hizmet vermektedir. Öğrencilerimizin eğitimine yurtlar açmak, burslar vermek, araç ve gereç

temin etmek gibi daha birçok yolla destek olmaktadır. Ayrıca sağlık alanında da Sağlık Bakanlığı ile işbirliği halinde çalışmaktadır. Buna benzer, insanımızın yardıma ihtiyaç duyduğu pek çok durumda; yangın, deprem gibi felaketlerde de Yardım Sevenler Derneği onların yanındadır.

Türkiye Yardım Sevenler Derneği, kutsal bir görevi yerine getirmektedir. Huzurlu bir toplum için bizler de bu derneğimize çalışmalarında destek olalım ve yardıma muhtaç insanlarımıza "Yalnız değilsiniz" diyelim.

Sevilay SİVİŐ
Osmancık Süper Lisesi 2 A

ÇANKIRI BİRİNCİSİ

SEVGİ RÜZGARLARI

Türkiye bundan yetmiş yıl önce savaştan yeni çıkmış, fakir, çaresiz insanlarla dolu bir ülkeydi. Yeterince yiyecek ve giyecek bulamayan Türk insanı umutsuz ve mutsuzdu. Onları yaklaştıkları bu uçurumun kenarından kurtaracak, onların kalplerindeki ümitsizlik yerine umut çiçekleri açtıracak bir kuruluşun ihtiyacı vardı. Atatürk zamanında bu gayelerle kurulan ilk dernek Türkiye Yardım Sevenler Derneği oldu.

Günümüz toplumunda gelir dağılımının dengesizliği yaşamımızın her alanını zorlaştırmaktadır. Gelir seviyesi düşük olan insan sayısı her geçen gün artmaktadır. bu artış beraberinde barınma ve eğitim sorunlarını, yiyecek ve giyecek yetersizliklerinden kaynaklanan sorunlar gibi birçok sorunu ortaya çıkarır. Yardımsevenler Derneği de okumak isteyip, maddi imkansızlıkları nedeniyle okuyamayan veya tahsilini yarıda bırakmak zorunda kalan gençlere ekonomik destek sağlayıp, onları mutlu eder. Barınma, yiyecek, giyecek sorunları olanlara yardım ederek onların sönen ümitlerini canlandırır. Böylece toplumumuzdaki aydın ve mutlu insanlar çoğalır ve yaşama sevinci artar.

Yardımlaşmanın hem dinimizde hem de geleneklerimizde çok büyük bir yeri ve önemi vardır. Hz. Peygamberimiz "veren el, alan elden üstündür." diyerek yardımlaşmanın önemini belirtmiş ve toplumda denge oluşturulması gerektiğini anlatmak istemiştir. Fakir, kimsesiz ve yaşlı insanlara maddi, manevi destek sağlamak güzel bir yardımlaşma örneğidir. Ama onlara yardım ederken onları kırmadan, gururlarını incitmeden yardım yapmak gerekir.

Yardımsevenler Derneğinin herkese ulaşabilmesi, ücra köşelere kadar yardımın gitmesi için bizlere de büyük görevler düşmektedir. Bizler de elimizden geldiği kadarıyla böyle derneklere yardımcı olmalıyız. Yapacağımız bağışlarla, derneğin gelir elde etmek amacıyla düzenlediği yemeklere, çaylara, konserlere katılarak maddi ve manevi kişisel desteklerimizle yardımcı olmalıyız.

Unutmayalım ki; iyilikler ve yardımlar ile toplum içinde, sosyal ve ekonomik alanda sevgi ve saygı rüzgarları eser, huzur ve barış olur.

Pınar YALÇIN
Anadolu Lisesi 11 TM

KEŞAN (EDİRNE) BİRİNCİSİ

HALKALAR

Birarada yaşayan insanlar, birbirlerine muhtaçtırlar. Yardımlaşma her toplulukta olmalıdır. Milliyetçilik ilkesini benimsemiş Türk insanı, kardeşi açken, karnını yalnız başına doyuramaz, kardeşi kara kışta çıplak ayakla gezerken, kendisi zevk, sefa içinde yaşayamaz.

Yardım ve dayanışma amacıyla kurulmuş olan Türkiye Yardım Sevenler Derneği bugüne kadar yurdun her yerinde birçok kardeşimize yardım elini uzatmıştır. Onların sayesinde birçok aç doymuş, birçok ocak yıkılmaktan kurtulmuştur. Toplumun refah düzeyinin yükselmesinde bu gibi derneklerin yeri büyüktür. sokakta yaşayan zavallı bir çocuğu kanatları altına aldığı düşünün. İlk önce onu doyuracaktır, kalacak bir yer verecektir, daha sonra eğitimi için yardım edecektir. Tüm bunların sonunda Türkiye'nin yarınları için çalışan bir fert oluşturmuş olur. Bu fertler çoğala çoğala topluluk haline gelecek ve bir elin nesi var. İki elin sesi var misali topluma büyük fayda sağlayacaklardır. bu derneğe mensup, bilinçli ve vicdan sahibi insanların sayısı arttıkça Türkiye daha emin ve sağlam adımlarla ilerleyecektir. Tüm bu yardımların başında insan sevgisi geliyor. İnsanı sevmeyen, ona yardım edemez. Onun değerini bilmeyenin de milletine bir katkısı olamaz. İşte bu bilinçle oluşturulmuş olan bu dernek toplum için millet için daha çok güçlenmeli, daha çok insan sevgisiyle dolmalı. Eminim ki topluma bir veren ileride bin alacaktır. İnsan en değerli varlıktır ve değerini asla kaybetmemelidir. Tüm insanlar eşittir ve eşit şartlarda yaşamalıdır. Bu da ancak dayanışmayla mümkündür. Toplum için yapılacak o kadar çok şey var ki, yeter ki biz insan sevgisini ve vicdan duygusunu kalbimizde hissedelim. Sokakta başı boş gezen zamanla da kötü yollara sapan gencecik beyinlere çalışma imkanı verilmeli. Sürekli olarak karınlarını doyurabilecekleri bir iş edinmeleri sağlanmalı. Bu da ilk önce onları eğitmekte gerekli öğretimi vermekle mümkün. Toplumun bilinçli hale getirilmesi bence çok önemli. Örneğin beş altı çocuk sahibi yoksul bir ailenin durumunu düşünelim. İleride o çocukların imkansızlıktan dolayı yurdumuza ne yararı olabilir. Bu derneğin hataların düzeltilmesinde, kötünün iyiyeye

yöneltirmesinde payları olmalı. Bu uğurda bilinçle çalışmalı, üretmeli.

Toplumunu bir zincire benzetecek olursak, halkalar ne kadar sağlamısa, onları ayırması, koparması da o kadar zordur. Halkaların sağlamlığı insanların güvenli ve iyi bir şekilde yaşamalarına bağlıdır.

Nilüfer ÖZGÜCÜ
Keşan Anadolu Lisesi 10 Yabancı Dil A

NİZİP (GAZİANTEP) BİRİNCİSİ

DÜN VARDI, BUGÜN VAR, YARIN DA OLACAK

İnsanı diğer canlılardan ayıran özelliklerin başında yardımlaşma gelir. Yardımlaşma bireysel olabileceği gibi, toplumsal da olmaktadır. Toplumsal yardımlaşma, örgütlenmeyle etkinlik kazanabilir. ne güzeldir ki, ülkemizde böylesi bir örgütlenmeyi görebiliyoruz. Hem de neredeyse Cumhuriyetimizle yaşıt bir örgütlenme. Türkiye Yardım Sevenler Derneği.

Bu derneğin ilçemizdeki çalışmaları, onları daha yakından tanımamızı sağlamıştır. onları tanıdıkça, birlikte yardıma gereksinimi olanlara ulaşmak kolaylaşmaktadır. Böylece yardım ağı giderek daha genişlemekte, teker teker başarmanın zor olduğu büyük yardımlar bile gerçekleştirilebilmektedir.

Açı doyurmak, yoksulu giydirmek, barınacak yeri olmayana sıcak bir yuva sağlayabilmek çok güzeldir. Ama sanırım bunlardan çok daha güzeli, işsize iş sağlayabilmek, herhangi bir becerisi olmayan beceri kazandırabilmektir. Gördüğümüz kadarıyla, Türkiye Yardım Sevenler Derneği'nin, bu tip etkinlikleri de vardır Gençler için açılan kurslar, öğrenimlerine katkı için yapılan maddi destekler, ailesinden uzakta olan öğrencilere sağlanan yurtlar, yalnızca zorda olanlara yardım değildir. Bu çalışmalar aynı zamanda geleceğin Türkiye'si'ne yapılan yatırımlardır. Açıkçası bugün bireye yapılan yardım, yarın ulusa dönecektir. Ve bu yardımlarla geçimini sağlayacak gençler, ülke için çalışırken, mutlaka kendilerinden sonra geleceklere daha iyi ortamlar hazırlamanın yollarını da arayıp bulacaklardır. Yani bugün maddi olarak görünen yardımın altında, insanı insan yapan değerleri artıran çalışmaları da görüyoruz. Dayanışma, kendinden başkasını da düşünebilme, hazır beklemeden üretmeyi, öğrenme gibi duygusal olgunlaşma yönündeki çabaları küçümseyemeyiz. Ayrıca Türkiye Yardım Sevenler Derneği'nde fiilen çalışmanın insanımıza kazandırdığı birtakım duygusal doyumlar da vardır. Güçsüze ulaşabilmek, bir gence umut verebilmek az şey değildir. bunun vereceği mutluluğa, ancak bu dernekte çalışılarak ulaşılabilir.

Derneğin, gelir sağlayabilmek için düzenlediği etkinliklere katılmak bile, sanırım yardıma gereksinimi olan birilerine ulaşabildiği duygusunu verecektir insana.

Evet ne kadar güzel, ülkemizde böylesi bir ağ kurulmuş. Biz gençlere, temeli sağlam bir örgüt hazırlanmış. Bundan sonra, onların gücüne güç katabilmek, etkinliğini artırabilmek, biraz da bizlerin çabasına kalıyor. Bunun için de belki derneklere bakış açılarımızı değiştirmeliyiz. Dernekleri bol vakti olanların oyalandığı yerler değil, toplumsal örgütlenmenin temel yapıları olarak görebilmeliyiz. Toplum içinde yaşadığımızı göre, toplumsal örgütleri ne denli güçlü kılabilirsek karşılaşacağımız sorunları da o kadar kolay çözebiliriz. Kimbilir belki gelecekte, doyuracak açımız, giydirecek çıplağımız olmayabilir. Ama her zaman herkesin bir dost ele gereksinimi olacaktır. Ve yine her zaman yükler birlikte omuzlandığında hafifleyecektir. Türkiye Yardım Sevenler Derneği, yaklaşık yetmiş yıllık geçmişiyle bize omuz omuza olmanın örneğini sunmuştur. Yalnızca bu örnek oluş bile teşekkürle değmez mi?

Dilek KANALAN

Nizip Hasan Çapan Anadolu Lisesi 6 A

İNSANCA YAŞAMA MÜCADELESİ

Biz insanlar... Dünyaya gelme sebebimiz ne? Yüzyıllardan beri nereye doğru, nasıl bir doğrultuda ilerliyoruz. Acaba yolumuzda ilerlerken insanca yaşayabilmemiz için elimizde bir pusulamız var mı? Varsa da ne derecede kullanmasını biliyoruz?

İnsanlar bir kalabalık yığınının ibaret olamaz diye düşünüyorum. Çoğunun bir amacı, küçük de olsa hedefleri vardır herhalde. Hepsi en azından yaşamak, ama insanca yaşamak ve varlığını sürdürmek ister.

Çevreme bakıyorum. Gazete, dergi ve televizyonlarda hep trajik görüntüler... Hep yardıma muhtaç insanlar... Onları gördükçe ürperiyor, içim sızlıyor. Ancak bu kadarı benim için yeterli değil.

Bir düş dünyasına dalıp gidiyorum. Yardıma muhtaç insanların olmadığı bir toplum düşünüyorum. Yolda giderken adım başı sakat, aç, parasız insanları görmediğim, barınak derdi, çevre kirliliği sorunu olmayan insanları... Okuma-yazma problemini aşmış, bırakın burnumuzun dibindeki sağlık skandallarını, türkiye'nin en ücra köşelerinde bile sağlık hizmetlerinin tam ve yeterli olduğunu, işsizlik illetinin ortadan kalkıp, aile planlaması konusunda toplumun bilinçli olduğu bir ülkede yaşadığımı düşünüyorum. Bundan da ötesi insanların insanca yaşama savaşına bireysel bakmalarını değil, bu savaşta elele vererek en azından önce ülkelerinin kalkınmasına yardımcı olacak daha sonra da "çağdaş milletler seviyesinin üstüne bile çıkabilecek" bir birliktelikle başarıya ulaşabileceğini düşünüyorum.

Daldığım bu hayal dünyasından sıyrıldığımda yine gerçeklerle burun buruna geliyorum. Bunların yani bir yüzyıla yaklaşırken hâlâ düşlerimde yaşamaları ve gerçekleşmemiş olması umudumu kırıyor. Aksine insanları düşlerimdeki gibi yaşatıyor, görmemin, özellikle de yeni neslin gayretleriyle gerçekleşeceği kanaatini taşımaktayım.

Bunun için insanımızın bazı aşamalardan geçmesi gerektiğine inanıyorum. İnsanlarımız "ben" düşüncesini bırakmalı ve çoğu konuda birbirlerine kenetlenip "biz" düşüncesini taşımalı, mücadelede birlik olmalı. Sadece zor insan manzaraları karşısında gösteriş için yardım yerine, bu manzaraları

önleyici yöntemler geliştirilerek kullanılması gerekliliğini savunmaktayım. İşte o zaman bataklık kökünden kurutulmaz mı?

Görünüşte belki çok zor, hatta "düşünelerin bir hayal ürününden başka bir şey değil, söylenenler her zamanki gibi havada kalacak" diyebilirsiniz. Ama ben bu tür ön yargılar yüzünden belirli hedeflere ulaşamadığımızı inanıyorum.

Söylediklerim hayal değil, çünkü ben biliyorum ki 70 yıldan beri birçok faaliyetleri bulunan, çok başarılarla da imzasını atan bir dernek çalışmalarını sürdürmeye devam etmektedir. Ülkemiz bu yapılan yardım farkı kadar belki bir karış, belki bir adım daha geride olabilirdi.

Bahsettiğim dernek insanlarımızın kalkınmasına yardımcı olacak ve elimizin altında bulunmasına rağmen bizim onu başka yerlerde aradığımız bir pusuladır. Evet! Pusula "Türkiye Yardım Sevenler Derneği"dir. Bu dernek susamışlara su, açlara aş, dertlilere çaredir.

Halkımızın Türkiye Yardım Sevenler Derneği hakkında pek fazla bilgilendirildiğini sanmıyorum. Birçok insanımız ismini duymadığı gibi duyanların da ne faaliyetlerinden haberi var, ne de yararlarından.

Türkiye Yardım Sevenler Derneği'ni ve yararlarını duyurmak, daha çok başarılarla imzasını görmek için halkın katılımını artırması gerekmektedir. Bunu başarmak için gerek broşür ve dergiler, gerekse görsel yayın araçlarını daha yoğun kullanması gerekmektedir. Bunun yanında paneller, konferanslar, sempozyumlar oluşturulabileceği gibi gönüllü yardım sevenlerden oluşan bir tiyatro kurulup, turneler düzenlenebilir. Çünkü bilgi ve bilgilendirilek önemli, tanıtım daha çok önemli günümüzde.

Türk insanını yardım için birbirlerini yarışa sokmak gibi bir kıvılcım, bir güç oluşturulursa Türkiye Yardım Sevenler Derneği'nin tek yönlü çalışmayıp, bir prizma görevi görerek eğitim, sağlık, sosyal yardım, çevre ve diğer sosyal konular gibi hususlarda katkıları da artar.

Ben insanca yaşama mücadelesinde, bilinçli bir kamuoyunun, ülkesini ve insanlarını seven herkesin bazı küçük şeylerinden fedakarlık ederek, Türkiye Yardım Sevenler Derneği saflarında yer alacağına, onu evrensel düzeyde kurumlaştıracağına inanmaktayım.

Berna EKİZ

Atatürk Sağlık Meslek Lisesi 4-A

İSTANBUL (MERKEZ) BİRİNCİSİ

İNSANCA YAŞAM İÇİN

Hiç birimiz bu dünyaya isteyerek ve seçerek gelmedik. Başka zamanlarda, mekanlarda, iklimlerde de gösterebilirdi hayat bize kendini. O zaman başka dillerde konuşur, başka dinlere inanırdık, yiyip içtiklerimiz, giyip çıkardıklarımız, gülüp ağladıklarımız şimdikinden çok farklı olurdu.

Kendimizi ansızın dünyaya gelmiş bulduğumuzda nerede olduğumuz, hangi hayat şartlarının içine düştüğümüz, annemizin, babamızın kim olduğu tamamen bir tesadüfün eseridir. Bir Rus Çarı'nın ya da Osmanlı Padişahının çocuğu olarak doğmuş olmak ne kadar mümkünse bir sirk cambazının, bir balıkçının, Afrikalı bir kabile reisinin ya da bir alkol bağımlısının çocuğu olmak o derece mümkün değil midir? Mutlu ve huzurlu bir ailede büyümek, sağlıklı olmak varken, kim fakirlikle boğuşmak, öksüz kalmak, tekerlekli sandalyeye mahkum olmak veya görememek ister? Hiç kimse. Ama bunlar hayatta olan şeylerdir ve bizim başımıza gelmemiş olması paranın yazı tarafıysa, gelmiş olması da tura tarafıdır. bu yüzden, acı verici olaylar yaşadığımızda kendimize "neden ben?" diye sorarken, iyi zamanlarımızda, ya da en baştan beri çevremizdekilerden daha şanslı olduğumuzu bilirken bunu doğal karşılamak niye?

Şu var ki, insan, kendini başkalarının yerine koyabildiği ölçüde insandır ve kendini başkalarının yerine koyabilme yeteneğine sahip olan insan yardım etmeye hazır olandır. Kendinde olanı ihtiyacı olanlarla paylaşmak, çekilen acıları hafifletmek, kendinden geçip başkalarını mutlu etmek, başka hayatları yaşanılır kılmak isteği, insanlarda bulunabilecek isteklerden en yüksek, en kutsal olanıdır ve insan bu isteğe sahip olduğu kadar insandır.

Yardımsızlık bir insana ne kadar yakışan bir özellikse, Yardımsızlar Derneği de bir topluma, bir ülkeye o kadar çok yakışan bir örgütlenme, çok yüksek bir duygunun, çok insanca bir arzunun kurmuş halidir. Bireysel çabanın yetersiz kaldığı anlarda, tabandan gelen taleple kurulan tüm sivil toplum örgütleri bir uğurda kenetlenen coşkulu çalışmaları, toplumu ilerletmeye katkılarıyla övgüye layıktırlar. İşte Türkiye Yardımsızlar Derneği de Türkiye'de bu tip örgütlerin başta gelenle-

rinden biri olarak, yurduna verdiği hizmetlerin bilincinde, yetmiş yıldır dimdik ayakta durmakta. Türk veya değil- her insanın gurur duyacağı bir kendini adayış ve örnek olacak bir ciddiyetle işlevini yerine getirmektedir. Ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda eşitsizliğin şimdilik acı verecek bir şekilde fazla olduğu ölkemizde, bu derneğin Türkiye'nin dört bir yanına yayılmış şubelerinden herhangi birinde çalışan, derneğe maddi ya da manevi katkılarda bulunan insanlar, dengeleyicibir rol üstlenmekte, önce bireysel, ardından toplumsal bazda huzur dağıtıcı bir misyon yüklenmektedir. "Yardımsevenler", bu bilinçli ve ilerici çalışmalarıyla hem ölkemizi, hem de kendilerini yüceltirler. Önemlidirler, çünkü yaptıkları önemlidir. Sevgi ve saygıya layıktırlar, çünkü onlar insana değer verir, onun her koşulda sevgi ve saygıyı hak ettiğin idüşünürler. Piyangodan en büyük ikramiyeyi kazanmak istiyorlarsa, bunun nedenlerinden biri ihtiyacı olanlara daha fazla yardımda bulunabilme özlemidir. Bugünü aşış, yarınları kurtarmaya çalışan, eğitimin bir toplumun gelişmesindeki kilit rolünü anlamış olanlar onlardır. En çok alkış hak edip de onu beklemeksizin çalışıp çabalayan, geldiğinde de onu sessizce karşılayan bu insanlar Yardımsevenler Derneği'nin adı kadar, gerçekleştirdiği ve gerçekleştirmek istediği idealler kadar, yardım ettiği kadınlar, çocuklar kadar güzeldirler. Türkiye Yardımsevenler Derneği'ne elinden geldiği kadar -az ya da çok- katkıda bulunanlar, bulunmak isteyenler çoğaldığında hem insanlık, hem de Türk ulusu adına aydınlık günler yaklaşmış demektir.

Yardım edin! Neşe içinde kartopu oynarken, içinizde birşeyler size üşüyen, altına girecek bir damı olmayan insanları hatırlatıyorsa, eğer görme özürülü olup da başkalarınınabağımlı olanın siz, üniversite sınavını zorluklara rağmen kazanıp da büyük şehre gidemeyenin sizin çocuğunuz olduğunu tasavvur edebiliyorsanız, çocuğu et yememiş, eti görmemiş bir annenin hissedebileceklerini biraz olsun tahmin edebiliyorsanız yardım edin! Hayatın ne kadar kısa ve geçici olduğunu algılayabiliyor, duyarlılığın esas olduğuna inanıyor ve kendinizi tüm insanlık adına sorumlu görebiliyorsunuz, çekilen büyük acılara saygınız ve bu acıları dindirmek için elinizde sınırlı da olsa imkanlar varsa, durmayın, onlar gibi yardım edin! Çünkü hayat bizim için şimdi olduğundan çok farklı olabilirdi ve yardım edebilen değil de yardıma ihtiyacı olan biz olabilirdik....

Pelin KESEBİR
Alman Lisesi 12 B

BİR YARDIM BİR HAYAT

Yolda dalmış yürürken, arkamdan gelen zayıf bir sesle irkildim. Ufak tefek, yaşlı bir kadın, elindeki paketleri uzatmış, yolun sonuna kadar taşımaya yardım edip edemeyeceğimi soruyordu. Hemen paketleri elinden aldım ve ağır adımlarla ilerlemeye başladık.

Meraklı gözlerle bana bakıyordu. Sormak istediği şeyler olduğu belliydi. Fazla dayanamadı ve kaç yaşında olduğumu sordu. "On yedi efendim" dedim. "ne güzel. Benim de senin yaşlarında bir torunum var. Ama çok uzun süredir onu göremedim. Öyle özledim ki." Daha nedenini sormadan açıklamaya başlamıştı. Kocasını öldükten sonra iki çocuğu kadının kendi evinde yaşamaya devam etmesine karar vermişlerdi. Aslında onlara yük olmamak kadını mutlu etmişti ama yaşı bir hayli ilerlediğinden yalnız yaşamak onun için büyük bir yükü. Birkaç ay öncesine kadar çocuklarından hiçbir haber alamamıştı. Aramalarının nedeni de babalarının mirasıydı. Tek hatırını soran, kalacak yer bulamayınca ona uğrayan ufak dostuydu. Kocasını sağ iken, bu küçük oğlanı sokaktan kurtarmışlardı. Fakat kocasının ölümünden sonra ona bakacak hali kalmamıştı. Çocuk da sokaktaki kader arkadaşlarının yanına dönmek zorunda kalmıştı. En azından arada bir uğruyordu.

Kadın durdu. Yorulduğu belliydi. Biraz dinlenmeyi önerdim. Kendini tutamadı ve ağlamaya başladı. Çok şaşırılmışım. Neden ağladığını sordum. Özür diledi ve kendini toplamaya çalıştı. Oldukça eski bir evde oturduğunu ve kısa bir süre önce yetkililerin evi boşaltması için ona süre verdiğini söyledi. Sebebi de çok yağın yağmur evin iyice çürümmesine neden olmuş ve ev her an çökebilirmiş. "Artık o ufaklığın arada bir de olsa uğrayabileceği bir yer olmayacak" dedi kısık bir sesle. "Peki siz ne yapacaksınız. Çocuklarınıza haber verdiniz mi?" "Biliyorlar ama umursamıyorlar. Onlardan umudumu çoktan kestim." İnanılır bir şey değildi. İnsan annesini nasıl sokakta bırakabilirdi ki? Evine kadar paketleri taşımayı önerdim. Kabul etti. Eve vardığımızda beni birşeyler içmeye davet etti. Zaten çok geç kaldığımı ve ayrılmam gerektiğini söyledim. Teşekkür ederken bir yandan da "Bu zamanda senin gibilerini bulmak zor." diyordu.

Akşam yemeğinde hâlâ onu düşünüyordum keşke ona yardım etmenin bir yolu olsaydı. Haberleri izlerken Yardım Sevenler Derneği'nin 70. yılını kutladığını öğrendim. İşte sorunun çözümü buydu. Derneğin telefonunu aldım ve hafta sonunda görüşmek üzere derneğe gittim. Bana o yaşlı bayanı bir huzur evine yatırabileceklerini söylediler ve adresini istediler. Bunu duyduğuma sevinmiştim. O sırada aklıma ufaklık geldi. Onun için de birşeyler yapıp yapamayacaklarını sordum. Onu da sokak çocukları için yaptırdıkları özel bir bakım evine alabileceklerini söylediler. Tüm sorunların çözümlenmesi ne güzeldi.

Dün huzur evine, yaşlı bayanı ziyarete gittim. Hayatından memnun görünüyordu. Yeni arkadaşlarıyla iyi vakit geçiriyordu. Her fırsatta bana minnettar olduğunu söylüyordu. Ben ne yapmıştım ki? Yalnızca dernekten yardım istemişim. Herşeyi yapan onlardı. Zorda kalınca yardım elini uzatacak bir yerin var olduğunu bilmek insanı rahatlatıyordu. Peki bu kadar yardıma muhtaç insan varken, dernek üyeleri bu yükün altından nasıl kalkıyordu? Tabii ki halktaki duyarlı kesimin yardımlarıyla. Ve ben de onlardan biriydim artık. Bundan da büyük mutluluk duyuyordum. İnsanlara yardım edebilmek harika bir duyguydu. Üstelik fazla bir şey de yapmıyordum. Fırsat buldukça, ailemden aldığım parayı ve eski kıyafetlerle kitaplarımı vermek dışında. Herkes bu duyarlılığı biraz gösterse, bu küçük yardımlar, birleşerek büyür ve bizler kadar şanslı olmayan çoğu kişinin, hayatta, yeni bir şans kazanmasını sağlayabilir.

Bugün bir karar verdim. Sınıf arkadaşlarımı örgütleyip, okulda bir çalışma başlatacağım. Her sınıftan gönüllüler seçip, Yardım Sevenler Derneği'ni ziyarete götüreceğim. İnanıyorum ki, arkadaşlarım oraya bir kez gittikten sonra, orada gönül huzuruyla mutlu yaşayan gönüllüleri görünce onlara katılacaklar, stres, sıkıntı, moral bozukluğu yaratan basit olayları önemsemeyecekler. Bunun için mücadeleye değmez mi?

Zeynep ŞEFLEK
İzmir Özel Türk Lisesi 11 A

İZMİR (BERGAMA) BİRİNCİSİ

GELECEĞE YOLCULUK

Sosyal yaşam nedir sizce? Bence insanın yaşayış şeklidir, harekettir, çalışmaktır, sevmektir sosyal yaşam. Maddi ve manevi durumdur.

Türkiye'de de her yerde olduğu gibi zengin ve fakir insanlar bulunmaktadır. Öyle bir ülke ki zengini tam zengin, fakiri yaşayamayacak kadar fakir. Yoksulluk sınırının 115.000.000 TL olarak açıklanan ülkemizde bu sınıra ulaşamayan yüzbinlere aile bulunmaktadır. Köprüaltı çocuklarımız bir sorun, cahillik bir sorun, Doğu Anadolu bir sorun olan ülkemizde yardımsever kuruluşlar bulunmakta, fakat istenilen ilgiyi görmemektedir. Kızılay'dan tutun da, Çocuk Esirgeme Kurumlarına kadar onlarca yardımsever dernek bulunmaktadır. Bu derneklere yardımsever aynı zamanda zengin kişiler öncülük etmiştir.

On bir ayın sultanı olan Ramazan ayında olduğumuz şu günlerde, insanlar islamin şartlarından olan oruçlarını tutmaktadırlar. Fakat yurdumuzda 30 gün değil 365 gün oruç tutan, daha doğrusu tutmak zorunda kalan insanlarımız ne yazık ki çok fazladır. İşte sosyal yaşamda yardımseverler derneğinin en yetersiz olduğu konulardan biri açlıktır.

Sevgi ve saygının en yüksek noktaya çıkması gereken bu ayda üstüne düşülmesi gereken koulardan birisidir, iftar ve sahur yemekleri. Yiyecek bir lokma ekmeği olmayan kişinin orucunu çöpten aldığı yiyeceklerle açması ülke sorunumuzun başında gelmektedir. Başımızı iki elimizin arasına koyup birdüşünelim: Sizce bu kadar mı fakir bir ülkeyiz? Hayır! Fakirliğimiz yaşayış şeklimizdendir. Bonkör bir milletiz en başta. Har vurup harman savuruyoruz. Ne parayla yaşayabiliyoruz ne de parasız. Paramız olunca şımarıp, koltuğumuzun altına karpuz koyulmuşçasına kasılıyoruz. Parasız kalınca da el pençe divan paralıların karşısında boyun büküyoruz İnsanlar, arasında bulunan sınıf farkından bıkmış olsalar gerek ki; hiçbir şeyden zevk alamaz bir duruma gelmişler, insanlar arasındaki sevgi, saygı ve güvenin azalmasına öncülük etmişlerdir.

Kişiler sadece güvendikleri derneklere yardımda bulunmaktadır. televizyonda şöyle bir haber

izledim: Bir grup asker tarafından Doğu Anadolu'daki okullarımıza yardım amayıyla bir yardım kampanyası başlatılmış.İnsanlardan beklenen ilgiyi fazlasıyla gören bu kampanyada görülen ilginin nedeni kampanyanın askerler tarafından başlatılmasıdır. Türk milletinin içinde ufacık kırıntılarla da olsa askerlere güven vardır.Kişilerin birbirine zerre kadar güveni kalmadı. İnsanlar yaptıkları yardımın, yardımı toplayan kişinin cebinde kaldığı konusunda hemfikir olmuş durumdadır.

Gelin el ele verelim. Mutlu, sağlıklı, başarılı bir şekilde yaşamak istiyorsak, ülkemizin kalkınmasını istiyorsak derneklerimizi yaşatalım. Birbirimize güvenelim. Sevelim, sevilelim. kısacası yaşayalım.Umut dolu olalım. Çevremize neşe saçalım. Sevgisiz yaşanmadığını hiçbir zaman unutmayalım. Sosyal yaşamımızı sosyalleştirelim...

Alev ÖZEN
Bergama Ticaret Meslek Lisesi 11 B

İZMİT BİRİNCİSİ

BAŞKA ÇARESİ YOK!

Hava soğuk, evdeyim... Camları yerinden oynatan fırtınanın ve bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun sesini dinliyorum. Sıcacık sobanın başındayım... Dışarıdaki manzara aklıma geldikçe iliklerime kadar titriyorum. Bir elimde sütüm, bir elimde annemin yaptığı kurabiyeler... Televizyonda bir odalı evini su basan yapayalnız yaşlı bir kadının dramı gösteriliyor. Ağlıyor tonton nine, çaresizliğine, fukaralığına, kimsesizliğine ağlıyor... Bir kurabiye atıyorum ağızıma boğazımdan geçmiyor. Ben de ağlamaya başlıyorum, yüreğim ağlıyor... Onun gibi kimsesiz, yoksul, perişan yaşlılarımızı düşünüyorum.

Rüzgar şiddetlendikçe içim ürperiyor. Kimbilir kaç çaresiz ailenin evini daha su bastı? Kimbilir kalacak yeri olmayan sokak çocukları hangi köprü altına sığındı. "Esme rüzgar, yağma yağmur" diyorum.

"Böyle olmaz, böyle olmaz" diyorum kendi kendime. Bir grup insan sefa içinde yüzerken, paralarını harcayacak yer bulamazken, diğer bir grup bir lokma ekmeğe muhtaç yaşayamaz, yaşamamalı. Neden bu dengesizlik? Ne fark var arada? sonuçta hepimiz insan değil miyiz? Hepimiz bu ülkenin vatandaşı değil miyiz? Neden bir taraf hep kazanırken, diğer taraf uçuruma sürükleniyor?

Her türlü yardımı devletten bekleyen insanlar ülkesi... Galiba asıl neden bu. Yetmiş milyona ulaşan nüfusu yönetmek, korumak ve yaşatmak yalnız devletin görevi olmamalı. Dayanışma tüm ulusa yayılmalı. Duyarlılık tüm insan yüreklerine inmeli. Ülkem insanı, açken ben de açlığı hücrelerimde duyabilmeliyim. Sivil toplum örgütlerinin yaygınlaştırılması gerektiğini düşünüyorum.

Kışın giyecek bir paltoları, yiyecek sıcak aşları olmayan fakir fukaranın yardımına koşan "Yardım Sevenler Dernekleri" yoksul halkın en büyük umudu. Bu dernekler vefakar, azimli insanlar tarafından oluşturulmuş. Zengin olup da, paralarını sadece kendi lüksleri için kullanmayan yardım sever insanlar, ellerinden geldiğince birşeyler yapmaya çalışıyorlar. Yurtlar açıyorlar, okumak isteyen fakir öğrenciler için. Kadın ve erkeklere beceri kazandırıp, ekmek paralarını çıkartmak için kurslar açıyor-

lar. Yaşlılarımıza sıcak aş dağıtıyorlar. Bu dernekler ellerinden geleni yapıyorlar. ama bütün yükü derneklerle bırakmak çaresizliğin kollarındaki çocuklarımızı ve yaşlılarımızı görmezden gelmek, en büyük sorumsuzluktur. "Ne yapabiliriz ki? biz kendimizi bile zar zor geçindiriyoruz" demeyin! Elbet vardır yapabileceğiniz birşeyler? Küçülmüş elbiseleriniz, giymediğiniz, modası geçti diye bir köşeye attığınız giysiler, kimbilir hangi küçük yüreği sevindirecek, kış gününde sıcak tutup yüzünü güldürecek.

Sırtımda paltom, başımda şapkam titreye titreye yürürken, bu soğuk kış günlerinde sırtında ince bir kazak ve ayağında terlikte sokakta kağıt mendil satan, satmaya zorlanan o umutsuz, o küçük suratları gördükçe utaniyorum. Yaşlılarımızı bir sıcak aşa muhtaç bırakıp, saatlerce bir tas çorba için kuyrukta bekletmek... İşte bu sahneler bizim sorumsuzluğumuzun en büyük göstergesidir.

Yaşlılarımız bizim baştacımız olmalı. Hayatlarını sefalet içinde değil, mutlu bir şekilde noktalamalılar. Mutlu olmayı hak ediyorlar. Yalnız bırakmak onlara vereceğimiz en büyük cezadır. Bir gün onların durumunda olacağımızı düşünelim, onları yalnız bırakmayalım. Varlığımız bile onları mutluluğa boğar eminim.

Biz Türk milleti birlik ve beraberliğin gücüne, bize kazandırdıklarına tarih boyunca şahit olduk. Durum şimdi de öyle. Ülke içindeki bu dengesiz durum bizi felakete sürükleyebilir. Ya hepimiz batacağız, ya hepimiz güzel günler yaşayacağız. Başka çaresi yok! Başka çaresi olamaz! Bir grup sefa çekerken, bir grup cefa çekmemeli. Bu yüzden haydi Türk halkı elimizden geleni yapalım. Yardım Sevenler Derneklerine bırakmayalım bu yükü. Onlar ellerinden geleni yaptı, yapıyor. Sıra bizde!

Bir çocuğu, bir yaşlıyı, bir insanı mutlu etmek, bir insana yardım etmek mutlulukların en güzeli. Bu mutluluğu biraz da biz yaşayalım. Öyle bir gün gelsin ki Yardım Sevenler Dernekleri'ne ihtiyaç kalmasın. Ya hep beraber kurtulacağız bu insanlık ayıbından ya da bir gün gelecek vicdan azabıyla kıvranaacağız. Başka çaresi yok!

Duygu AYDEMİR
Kocaeli Anadolu Lisesi 10 TM

KASTAMONU BİRİNCİSİ

YARDIMSIZ DÜNYA DÖNMEZ

İnsan var olduğu andan itibaren beraber yaşama ve birlikte üretme özelliğine sahip bir varlık olarak kendini geliştirmiş; böylece dünyada farklı yeteneklere; çabaları sonucu değişik statülere sahip olmuştur. Birey başkalarını yok saymamış, çevresine bağımlı olarak yaşamını devam ettirmiştir. Sonuçta yardımlaşma ve dayanışma ortamı kendiliğinden oluşuvermiştir.

Yardımlaşma, bireyler ve toplumlar için önemlidir. Peygamberimiz "Komşusu açken, kendi tok yatan bizden değildir" diyerek yardımlaşmanın toplum için ne kadar gerekli olduğunu vurgulamıştır. İnsanlar bazen kaderlerinden dolayı, bazen de yaptıkları hatalar yüzünden yardıma muhtaç duruma düşebilirler. Maddi açıdan durumu iyi olanların bu insanlara yardım etmesi gerekir. Çünkü toplumun dengesinin sağlanması ve devletin yükünün hafiflenmesi için, bu şarttır. Toplumdaki bireyler arasında dayanışma ve yardımlaşma ne kadar güçlü olursa, devlet de o derece güçlü olur. Yalnız kalkınma bir parça meselesi değil, bir bütün meselesidir. Bir ülkenin bütün bölgeleri aynı derecede kalkınmamışsa, ülke tam anlamıyla kalkınmış sayılmaz. Osmanlı toplumunda her zanaatkar grubun kendi içinde sosyal yardımlaşma derneği oluşmuş ve bu derneklere lonca denilmiştir. Loncalara üye olan insanlar sadece iş konusunda değil, her konuda birbirlerine yardım etmişler; güzel bir dayanışma örneği sergilemişlerdir.

Kurtuluş Savaşı yıllarında ise vatani kurtarmayı ve bağımsızlığı elde etmeyi amaçlayan nice Şerife Bacı'lar hiçbir zorunlulukları olmaksızın cephe gerisinde askere silah taşımışlar, ordunun birçoik açığını gidermişlerdir.

Asıl savaş devletin oluşma aşamasında yaşanmıştır. Ulu önder, halkını çağdaş medeniyetler seviyesine çıkarmak için birçok alanda inkılâplar başlatmıştır. Bu inkılâplar sayesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmıştır. İnsanlar yeni Türk Devleti'nin gelişmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. Ülkede yardıma muhtaç insanlar vardı. Ve insanların her zamankinden çok birbirlerine yardım etmeleri gerekiyordu. İşte bu nedenlerden dolayı "Himaye-i Effâl Yoksul Kadına Yardım Cemiyeti" adı altında ilk yardımlaşma derneği kuruldu. AmaAtamız, Türk Kadınının asla yardıma muhtaç olmadığını,

yardıma muhtaç bir kadının Türk toplumunda olamayacağını söyleyerek derneğin adının Türkiye Yardım Sevenler Derneği olarak değiştirilmesini önermiş ve derneğin adı değişmiştir.

Dernek, çalışmalarını kurulduğu ilk andan itibaren büyük bir özveriyle yürütmeye başladı. 1939 Erzincan Depremi sırasında oradaki mağdur insanlara şefkatli elini uzattı. II. Dünya Savaşı yıllarında ise ülkenin her an savaşa girme olasılığını göz önünde bulunduran Yardımsevenler derneği, ordumuzun ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştı. Dernek, Türk kadınına üretir duruma getirdi, kadına el becerisi kazandırarak, ihtiyaçlarını karşılar duruma gelmesini sağladı. Ülkenin işçiye ihtiyaç duyduğu yıllarda, sanayi sektörü için işçi buldu. Ayrıca ilk öğrenci yurdunu açarak fakir ama başarılı öğrencilerin okumasını sağladı.

Günümüzde ise Türkiye'nin pek çok yerinde Şubesi vardır. Bunun nedeni de; yardımın sadece belirli bir yere değil, ülkenin her yerine götürülmesini amaçlamasıdır. Dernek yararlı faaliyetlerine devam etmekle birlikte, son yıllarda gittikçe tükenen milli servetimiz, yani ormanlarımızın korunması yolunda ciddi çalışmalar da yürütmektedir.

Bu çalışmalara katılacak insanlar da; manevi güç, iman, ahlak, erdem ve irade sahibi olmalıdır. Bireyler olarak bizler onlara yardım etmeliyiz. Bu yardımın en güzel şekli de destek vermek ve fikirlerini yaymaktır. Yardım Sevenler Derneği üzerine düşen görevi fazlasıyla yerine getirmekte ve her geçen gün insanlı faaliyetlerine bir yenisini eklemektedir.

Aliye TERZİ

Meslek Anadolu Lisesi 11 Sosyal

KIRŞEHİR BİRİNCİSİ

GELECEKTEN DİLEĞİM

Son zamanlarda dünya ne kadar acımasız oldu değil mi? Toplum "gücü, gücü yetene" diyerek, bir tekme atıyor. Aslında ne kadar yanlış bir davranış. Toplum olarak düşenlerin elinden tutsak bu dünyada "düşkün" kelimesi anlamsız kalırdı. Tabii bu benim düşüncem!

Ülkemizde o kadar yardıma muhtaç insan var ki! Ama bu insanları bu hale getiren yine bizleriz. Bazıları diğerlerinden daha şanslı bir durumda. Çünkü onların elinden tutan birileri var. Fakat bu insanlar da parmakla sayılabilecek kadar az. Ben etmem, sen etmezsin, kim edecek bu yardımları?

İnsanlar elele tutuşarak güçlüklerin üstesinden gelmeli. Bu güçlükler ancak birlikte mücadele ederek ortadan kalkabilir. Ne kadar yardımsever olursak, o kadar zenginle yoksul arasındaki uçurum kalkar.

İlle de para mı lazım yardım yapmak için? Bence yalnızlığa mahkum bir insan, aç kalmış bir insandan daha çok yardıma muhtaçtır. Birilerine gönülden destek vermek belki de onu tekrar hayata döndürecektir. Yoksullara manevi olarak destek veren kuruluşlar da var. Ama onlar da yok olan değerlerimiz gibi birer birer kayboluyorlar. sayıları az olmasına rağmen çok hayırlı ve iyi işler yapmaktalar. Bu amaçla kurulmuş Yardımsevenler Derneği bunlardan sadece bir tanesi. Dernek, fakir öğrencilere ve daha birçok yoksula yardım ediyor.

Aslında toplumumuz biraz da hazırcılığa alışmış. Herşeyi devletten bekliyor. devlet elinden geleni zaten yapıyor. Burada görev yine hayıraseverlere düşüyor.

İnsanı en çok kahreden nedir biliyor musunuz? Yaşlandığı zaman bomboş bir odaya, dört duvar arasına mahkum etmeleri, yılların acısına bedeldir.İşte bu insanlara devlet ve yardımsevenler el uzatmış, yaşlıların güvenle kalabilecekleri huzur evleri yapmışlardır. Yardımlaryaygınlaşsın ki, toplumumuz daha çağdaş ülkelere rakip çıksın.

Yardımsever insanlara özellikle bu günlerde çok ihtiyacımız var. Bence onlara dünyanın en güzel hediyesini vermek gerekir. Ama insanlara bizden önce yardım ettiği kişiler sevgileriyle zaten mükafatlandırıyorlar? Bence bu yazılar kağıtlarda değil insanların kafalarına yazılmalıdır. Gelecek nesillere daha yardımsever bir toplum dileğiyle.

Fadime EKİNCİ

Prof. Dr. Erol Güngör İlköğretim Okulu 8 C

KILIS BIRINCISI

KAPILAR AÇILIRSA

Zaman, eski rahatlığımızı alırken, yerimizi daraltmakla kalmıyor, her uzvumuzu da birşeylerle doldurarak gidiyor. Teknoloji, o zamanın arsız çocuğu, dünyayı, sokağımızı, evimizi, eşyalarımızı, vücudumuzu ve beynimizi renkli elektrik kablolarıyla bağlamış, çok azımız -onlar da geçmişten kopamayanlar- geriye dönüp bakabiliyor...

Baktık ve gördük ki geçmiş, görünen geleceğimizden çok farklı. Zorluklar eskilerden çok ve çözümler eskilerden az. Toprak ağaca, ağaç insana, insan da insana eskisinden daha muhtaç. Toprağı kurtarmak için ağacı, ağacı kurtarmak için insanı bu kabloların göz boyayan renklerinden kurtarma zamanı artık...

Yürelerinde hâlâ bu vicdani çılgının yankısını duyanlar, insanların yardımına koşuyorlar. Ve tüm kuvvetleriyle insanları, insanlara yardıma çağırıyorlar. Çünkü, biliyorlar, bu kapıdan içeri girmeye muhtaç o kadar çok insan var ki. Yırtık urbaları, kirlı suratları, şefkat arayan zavallı bakışlarıyla, dünyanın onlara layık gördüğü mekanlarında, kendileri dışında gelişen herşeyden habersiz...

Onlar, bizim gözlerimizi kamaştıran büyülü hayattan da habersizler, teknolojinin çılgın gelişiminden de... Çünkü, onların gün boyunca, belki günlerce uğraşları karınlarını doyurabilmek. Doyduklarında ya da -idare edebilecek- duruma geldiklerinde ise ısınmak için türlü yollar arayışına koşmak...

Siz onların yüzünü görmezsiniz, onlar da sizi hiç bilmezler. Ellerinizi buluşturan bir hayırsever çatıdır. Siz birşeyler verebilmenin sevinciyl kapıdan çıkarsınız, onlar birşeyler alabilmenin sevinciyle. Sadece alırlar ve sizin için dua ederler, tek yapabilecekleri sizin için de istemektir.

Dilenmek yoktur onlar için. Onların da kirlı suratları altında alınları ak, şerefleri değerlidir. Onlar dilenci değil, minnettardır.

Siz sıcak sobanızın başında rahatça gevşerken, acılı insanlar sadece o yuvalardan alabilecekleri biraz ekmek ve birkaç parça giyeceklerle ne mutlu insanlar olurlar!

Açlıktan ve soğuktan başka şeyler düşünemediklerinde, bu hayırsever çatı onları ufak bir işle

topluma kazandırma çabasına girer. Kendi geçimlerini sağlamak ve artık normal insanlar gibi yaşamak onlar için hayal olmaktan çıkar.

Bu onların veya bizim tek başımıza yapabileceğimiz bir iş değildir. Onları sağlıklı birer birey olarak topluma döndüren ve daha nicelerini döndürecek olan bu sıcak yuvalar çabalarımızla ayakta duracak ve çoğalacaktır.

Toplum için onlar bir yara, onlar için de toplum köşe bucak kaçılacak düşman olmasın. Hepimizin yapabileceği birşeyler var, ellerimiz onlara düşündüğümüzden de yakın, uzatsak tutunacağız.

Hiçbir şeye gerek yok, yalnız yüreklerin kapıları açılmalı...

Asiye YAVUZ

Kilis Anadolu Öğretmen Lisesi 11 D

YÜREKLERDE GÜL AÇTIRANLAR

Kanadı kırık bir serçeyi yeniden uçurmak isteyen insanlar, yolda yürürken yerde gördüğü bir çiçeği kaldıracak yüreğe sahip olanlar ve acılı, dertli, sıkıntılı ve yardıma muhtaç yüreklerde gül açtırma çabasında bulunanlar, sevgide ve yardımda bulunmuşlardır! İnsan sevgisi ve yardım duygusu ile doludur yürekleri... Kucaklarıyla beraber yüreklerini de açmışlardır sorunları ve sıkıntıları paylaşmak, azaltmak adına!

Bir kimseye destek olmada; kendi gücünü, olanaklarını onunkıyla birleştirmedir sorunların çözümü ve sıkıntıların giderilmesi. 1928'de bu düşüncelerle kurulmuş çok güzel ve sıcak bir dernek var: Yardımsevenler Derneği. Gerçekleştirmeye çalıştığı amaçlarıyla Türkiye'nin sosyal yaşamında büyük ve etkili bir yere sahip olmuş ve halen de olmakta. Öğrenci yurtları, kreş ve ana okulları açmak, yoksul ve düşkünlere yardım etmek, çevre sorunlarına eğilmek, sağlık konusunda önemli girişim ve yararlılarda bulunmak amaçlarında faaliyetlerini göstermektedir. Bu sosyal derneğin bir merkezi de vardır: Ankara.

Şarkı söyleyen kuşlarla, sorunları, sıkıntıları, acıları tanımayan renklerden geçip, ellerde sabahın aydınık umudunu kaşıyan masmavi denizinden toplanan bir demet çiçekle umut, çare, destek olarak dönmek gibi bir şeydir yardım ve yardımlaşma duygusu...

Notlar düşer miyiz ömrümüze bazen? İçimize giren gökyüzünü, yüreği ısıtan türküyü, gecenin içinde uyuyan çocukların rüyasına inen maviliği, bir anlık aleviyle güneş alan bir mumu, uyuyan düşler doğana dek okunan şiirleri, gecenin flütünü çalarak sıkıntı ve sorunları alıp götüreren yeşil asma kuşunu açıklayan notlar düşer miyiz ömrümüze? Sevgi, güven, destek, yardım, paylaşma, yardımlaşma kelimeleli sık sık geçer mi bu notlarda? Türkiye'de 15675 Yardımsevenler Derneği üyesi var bu gün. Bu sayı içinde biz var mıyız acaba? Bir not daha düşelim ömrümüze ve bu derneğe üye olalım ya da derneğin faaliyet ve çabalarını görelim, bilelim ve bunları destekleyelim.

Derneğin en çok bildiğimiz yönü, yaşlı, hasta ve çalışamayacak durumda olan vatandaşlara yardım elini uzatması; her ay kömür, giyecek, yiyecek yardımları ile beraber acil nakit yardımlarında da bulunmasıdır. Sel felaketi, yangın, zelzele gibi tabii afetlerde Yardımsevenler Derneği derhal vatandaşın yardımına koşmaktadır. bu tür yardımlar, bana hep şunu hatırlatmıştır. Karıncalar yuvalarına bir şeyler ta-

şırlar; o kocaman yiyecek kırıntılarını yüklenir küçücük bedenleri, eğer içlerinden birisi diğerlerinden daha kocaman bir parça alıp yüklenmişse ve onu taşıırken minik cüssesi bir yana, taşıdığı yiyecek ya da çer çöp parçası bir yana yuvarlanıyorsa, diğer karıncalar ellerinde her ne varsa hemen bırakıp o karıncaya yardıma koşarlar ve hep beraber, o kendilerinden büyük parçayı yuvalarına kadartaşırlar. ne zaman izlesem bu tabloyu, işte yardım, birlik budur derim. Karıncalar arasındaki bu yardımlaşmayı ve birlik ruhunu, insanlarda da görmek asıl güzel olan ve mutluluk verendir.

Yalnızca sosyal yardım hizmetlerinde bulunmaz Yardımsevenler Derneği. Öğrenci yurtları yaptırarak öğrencilere güvenli, huzurlu ve sıcak bir aile yuvası yaratır ve onların her türlü ihtiyarını karşılar. Eğitimde gösterir böylece kendini. Sağlık Bakanlığı ile işbirliği yaparak Ana-Çocuk Sağlığı ve Aile Planlaması konularında eğitim verir, poliklinik çalışmaları yanında hastanelerin ihtiyaçları olan sağlık araç ve gereçlerini alarak onlara hediye eder. Böylece sağlık konusundaki çalışma ve çabalarını gösterir. Çevre Bakanlığıyla da bir işbirliğinde bulunur ve çevre sorununa verdiği önemi, bu konuda yapılan çalışmalarla kanıtlar. "70'inci Yılda 70 Orman" sloganı "Yeşil Bir Türkiye" için yapılaak çalışmaların başladığının ve sürdürülmekte olduğunun güzel bir ifadesidir. Benim en çok hoşuma giden, sosyal hizmetlerde daha başarılı olabilmek için aynı gayeye yönelen kuruluşlarla işbirliği yapılması kararını almış olmasıdır. Böylece ülke sorunlarının çözülmüş ve ülkedeki sosyal yaşamın gelişmesinde, Yardımsevenler Derneği gibi tüm gönüllü kuruluşlar daha başarılı olacaklardır.

Turna katarlarının hikayesini bilip de yardımlaşmanın ve birliğin anlamını bilmeyen yoktur. turnalar vefanın, yardımın simgesi olmuşlardır? Birlikte Uçarlar. İçlerinden birinin olmadığını fark ederlerse, devam etmezler uçuşlarına. Geri dönenler ve en son mola verip durdukları yerlere gidenler; yoksa, bulmamışlarsa, daha gerilerde; önceki mola yerlerinde ararlar onu. Bulmadan asla gitmek istemezler. Bu nedenle bazen vefalı turnaların kanadında görünür yardım. Karıncaların birlikte taşıırken kendilerinden büyük yükü, eşit olarak attıkları güçlü adımlarındadır belki yardım, kim bilir? Belki de bir insan yüreğinde ve o yürekteki insancıl çabada... Açıkçası bir gönül işidir bu.

Beyaz bir şarkı söylüyorlar yardım elini uzatanlar ve daha uzaktakine ulaşmak için yardıma koşanlar... İşte insancıl çaba dediğim bu. Bu çabayı güdenlerin elbiselerinde yağmur ıslaklığı varken, yüreklerinde güneş sıcaklığı var. Bugün, yardımsever insanlar, ellerindeki, gökkuşağı renginden çiçekleri yardıma muhtaçlar alsınlar diye uğraşiyor. Bu çaba, 1928'den bu yana var. koca bir yetmiş yılın çabası. Umarım bu çaba, nice yetmiş yıllarda daha devam eder ve biz, türkiyemiz'de sosyal yaşamın zenginliğini, canlılığını, gelişmişliğini, düzenini sağlamış oluruz!

Melek ERDOĞMUŞ
Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Lise 3

GÖNÜLLER ZENGİN OLURSA

İnsan, toplumun temel taşıdır. Dolayısıyla çevresinde olup bitenlere, insanlığı ilgilendiren gerçeklere sırt çeviremez; adaletsizlikleri, ezilen kimseleri, maddi imkansızlıklar nedeniyle kendini gerçekleştirme imkanı bulamayan nice fakiri gözardı edemez. Öyle ki, kimi zaman kendi kişisel çabalarıyla, kimi zamansa dernekler, vakıflar oluşturmak yoluyla, yardıma ihtiyaç duyanlara, yardım elini uzatır insanoğlu.

İşte yardımsever insanların, yüreğindeki sevgiyi sadece kendi içinde yaşatmak yerine, çoğaltarak tüm insanlığa dağıtmanın önemini bilen ve gerçek anlamda "insanlık"tan nasibini alanların oluşturduğu Türkiye Yardım Sevenler Derneği de insanlığa hizmet etmek amacıyla meydana getirilmiş bir kuruluştur.

Faaliyete geçtiği ilk yıllardan beri, toplumumuzun içinde kanayan bir yara olan gelir dağılımındaki dengesizliğin kurbanı, yardıma muhtaç insanlara sahip çıkmayı görev bilen bu dernek, 1928'den bu yana büyük gelişmeler kaydetmiş ve büyük hizmetler vererek varlığını sürdürmüştür.

İslam dünyasında "adalet"i ile gönülleri dolduran Hz. Ömer Efendimizin "Olandan alıp olmaya- na verme" felsefesini esas alan bu dernek, gerçek anlamda, maddi imkanları çok sınırlı olan ve bu nedenle eğitim-öğretimden, sağlık imkanlarından ve iyi bir şekilde yaşamak gibi en doğal haklarından mahrum kalan insanlara kol kanat germektedir. Ancak bunu yaparken, faaliyetlerinde son derece titiz davranmaktadır. Öyle ki, iyi niyetlerini istismara yeltenecek olan kimseleri hiçe saymakta; maddi imkanları ne denli sınırlı olsa da manevi zenginliğiyle ülkenin geleceğinde rol oynayabilecek kimseleri yardıma değer bulmaktadır. Bu kuruluşun asıl dayanağı ise, yardım sever ve gönül sevgiyle dolu insanlardır.

Son yıllarda özellikle "Üniversite öğrencilerine yardım" konusundaki faaliyetleriyle dikkat çeken Yardım Severler Derneği, sırf maddi imkansızlıklar yüzünden Türkiye'nin geleceği olan genç beyinlerin yok olmamasının, harcanmamasının mücadelesini vermekte, çok sayıda öğrenciye öğrenimini

sürdürebilmesi için karşılıksız burs sağlamaktadır. Çünkü bu dernek, birileri ceplerine sığmayan paralarını çar-çur ederken, birilerinin kitap alacak para bulamayışını vicdan sızlatıcı bulmakta ve bu çirkin tezatlığı ortadan kaldırma amacı gütmektedir.

Devlet Kredi ve Yurtlar kurumu'nun "maddi yardım" amacıyla çoğu üniversiteliye sağladığı kredinin aslında bu paraya ihtiyacı olmayanlara değil de, asıl ihtiyaç sahiplerine ulaşmasına çalışan Yardım Severler Derneği, devletin tahsis ettiği bu kredinin kendi dernekleri kontrolinde öğrencilere ulaştırıldığı takdirde daha faydalı olacağına inanmakta ve bu kredi sayesinde çoğu gencin üniversitede daha rahat okuyacağını belirtmektedir.

İlk yıllardan beri üyelerinin ve yüreği zengin kimselerin yardımları ve çalışmalarıyla yoksullara ulaşabilen bu dernek, hiçbir menfaat gütmeyen ender ve saygın bir kuruluştur.

Peki bizler halk olarak ne biliyoruz bu dernek hakkında? İnsanları yardım elimizi uzattıkça mutlu olduğumuz halde, kaçımız üyeyiz Yardım Severler Derneği'ne?

Bizler, dinimizin de bir gereği olarak, yardım severlikten, dayanışmadan, eşitlikten yanayız. Zengin olmamız şart değil; elimizde olanı ihtiyacı olanla paylaşmaktan çekinmeyecek kadar duyarlıyız. İşte bu konuda önderlik ediyor bize Yardım Severler Derneği. tüm gönüllü açıkları bir çatı altında toplamak ve işbirliği sayesinde daha geniş bir kitleye ulaşmayı hedefliyor.

Bizim ise, halk olarak yapmamız gereken tek şey, bu derneğe imkanlarımız dahilinde destek olmak, onu yaşatmak ve birilerine yardım elimizi uzatmanın vermiş olduğu mutlulukla ömrümüzü sürdürmektir.

Bunu yaptığımız takdirde, belki de gün gelecek, herkes sorumlu ve duyarlı olduğu için toplumumuzun Yardım Severler Derneği'ne ihtiyacı kalmayacaktır. Her gönülde bir dernek açılacaktır.

Ruken ŞAHİNLİGİL
H. Ahmet Akıncı Lisesi 11 TM

HARABELERE DOĞAN GÜNEŞ

Sokaklarda kaldığında imdadına yetişecek bir dost sesi ararsın bazen. Kavşaktaki topal simitçinin olanca tozu içine çekmiş, aylardır o kirli camekandan sana bakan bayat simitlerini bile canın çeker de alamazsın. Baş parmağının bir matkap gibi deldiği ayakkabıların da işini görmüyordur artık. Üstüne üstlük siyatik ağrıların da tutmuştur. bir de adını serseri koyan "Sokak çocuğudur. İsperto da içer balı de çeker" kanununu ortaya çıkaran o karnı tok sırtı pek kodamanlar vardır ki (maddi zenginliğin içinde manevi yaşantıları körelmiş kişiler) sözde senin için konserler düzenleyip, bağışlar yapan; ama ne zorluklarla biriktirdiğin paralarla aldığı boyacı sandığınla dalga geçen o kişiler, seni o toplumdan çoktan silip atmıştır. Son çare olarak aklına bir köprü veya on katlı bir apartmanın çatısı gelir ki o zaman arkanda sıcacık bir el hissedersin. Nedense o el yüreğinin yumuşacık tabakalarından içeriye girir de bir umutçuk konduruverir, masumca. İşte o an kendini güvende hissedersin.

Böyle bir el var; hem de çok yakınımızda. İlk başlarda birkaç kişinin üye olduğu bu derneği kurma fikri Merhum Fuat Umay'dan geldi, 29 Ocak 1928 günü. Mekan Çocuk Esirgeme kurumu'ydu. Zaten böyle kutsal bir yerde açıklanmalıydı. "Evladını ve Eşini Kaybetmiş Yoksul Kadınlara Yardım Cemiyeti" başlığı altında kadınlar için iş evleri, muayenehaneler, doğum için deneyimli ebeler sağlayan bu cemiyetin simgesi "Yürek biçimi" idi. 19 Şubat 1928 günü tamamen kurulan cemiyetin bütçesi kurulduğu yıl 426 lira iken bir yıl sonra 8904 liraya çıktı. Dernek 10. yılında asıl kimliğine büründü. Bunda Atatürk'ün payı büyüktü. Ata, derneğin ismini duyduğunda "Kadının yoksulu olmaz. Gerçekten kadın yüksek bir varlıktır." dedi ve derneğin adı "Yardım Severler Derneği" oldu. Şu anda merkezi Ankara'da olan dernek 64 il ve 92 ilçede sahip olduğu şubeleri ile "Türkiye Yardım Sevenler derneği" adıyla dertlere deva olmaya çalışmaktadır.

Erzincan Depreminde Kızılay'la işbirliği yapıp, yaraları sarmaya, evsizlere sığınak bulmaya çalışan bu dernekti. Yine II. Cihan Harbinde orduya yardım eden bu dernektir. Dernek, kadınları yardı-

ma çağırılmış, ordunun ihtiyaçlarını sağlamaları için onlara görevler vermiş, askerlerimize ceketler, yelekler, pantolonlar diktirmiş, gıda temin etmiştir.

bize bu kadar faydası olan o mukaddes kurumu ne kadar tanıyoruz, diye düşündüm. bu amaçla bir araştırma yaptım. Her kesimden insana birkaç sorusorayım dedim. Önce bir şirkette genel müdür olan Mehmet Beye sordum:

- "Yardım Sevenler Derneği hakkında ne düşünüyorsunuz?" Bana verdiği cevap hayli şaşırtıcıydı:

- "Aslında böyle bir ismi hiç duymamıştım. Ama eminim 1928'den beri bizim paralarla ayakta duruyordur" dedi.

Yine başka bir adam, Tüccar:

- "karıma bir kürk manto alacaktım. Üstelik pamukta da iş yok bu yıl. Adresini ver de bana da yardım etsinler" dedi.

Bakkal Arif, dayım, teyzem böyle bir kurumun varlığından bile haberdar değildi. Ama bu derneğin sloganı "Emek Karşılığı Yardım" dedim. Mesela sahpi olduğu Yüksek Öğrenim Yurdu, gündüz bakım evleri, dikiş atelyeleri, ana ve çocuk sağlığı birimleriyle günde binlerce kişiye yardımcı olmaktadır; yoksul bunlardan az da olsa para kazanmaktadır. sonra bu derneğin üyeleri de gönüllü, orta halli veya zengin kişiler, dedim.

kısacası çevremdeki insanların çoğu bu dernekten habersiz, bir kısmı da derneğin faaliyetlerine inanmıyor. Bu durumda derneğe düşen görev kendini halka tanıtmak ve faaliyetlerinden bahsederek onları aydınlatmak olsa gerek. Ben de bundan sonra bu derneğin faaliyetlerinden bahsedeceğime gönülden söz veriyorum ve diyorum ki: "Yardım etmek öbür dünya için yatırım yapmaktır."

Leyla GÜNDÜZ
İçel Lisesi 10 A

MUĞLA (GÖCEK) BİRİNCİSİ

UMUT SÖZCÜLERİ

Her gün birçoğuyla karşılaşırız. Gözlerinde umutsuzluğu ve acıyı okuruz. Kimbilir hangi yoksullukla cebelleşiyordur, bilinmez. Ama bilenler, ellerini onlara uzatanlar, sıcacık insan sevgisini yaşayanlar var, olmalı. Bu insanlar orman yüreklerinde yüzlere insan kardeşini barındırırlar.

70. yıldan beri, "Türkiye Yardım Sevenler Derneği" adı altında ülkemizde insanca dayanışmayı ilke edinmiş bir kurum var. İnsan duyarlılığının en güzel örneklerinden biri olan bu kurum, yıllardır çalışmalarını özenle sürdürüyor. Öyle ki, birçok insanın umudu oluyor, yıllardır. Önceleri kocalarını savaşa yollayıp yalnız kalan, kadınlarımızın, daha sonra da cephede savaşan askerlerimizin ve öğrencilerimizin, kısaca tüm insanlarımızın. Ben de insanım ve yardıma ihtaycim var diyen, herkesin umudu. Ne güzeldir bilir misiniz, çaresizliğin kışkacındaki bir insanın gözlerindeki umut parıltılarını görmek! Avuçlarında tuttuğu tek varlığı, kalbini dostluğuyla perçinleyip size uzatacağını bilmek. Bu herşeye değmez mi? Bir insanı yeniden hayata bağlayabilmek, hayatın hala yaşanılır olduğunu göstermek. bunun içindir ki, derneğin amblemi "yürek"tir. Bundan daha iyi hangi amblem anlatabilirdi ki dostluğu, duyarlılığı, saygıyı ve sıcacık insan sevgisini. İşte yüreğinde bu sarı-sıcak duyguları duyanlar, hissedenler sırt çeviremez insanlara. Hele de savaşların dünyamızı kirlettiği, ilişkilerin çıkar üstüne kurulduğu, çocukların bile umudunun tükendiği şu günlerde. Elele vermeliyiz insanlık için. Bunun için de çaba göstermeliyiz. Bu çabaların somut bir hal aldığı, Yardımseverler Derneği'ne biz de elimizden gelen katkıda bulunmalıyız. Sıcak evlerimizde otururken, acılarını hissetmeden insanlara acımak hiçbirşeyi değiştirmez. Acınmayı değil, anlaşılmayı istiyor insanlar, insanlıklarına saygı gösterilmesini istiyorlar. Sorunun bir parçasıysak, çözümün de parçaları olmalıyız.

Yardımseverler Derneği'nin bugün geldiği konum memleketimiz için oldukça önemlidir. İnsan yardımlaşmasının, dayanışmasının en güzel örneğidir. Daha da iyi yerlere gelebilir. Tabii ki bizim desteklerimiz ve yardımlarımızla. Gözlerimizi topluma kapamayalım. Çünkü, görmezden geldiğimiz toplumu eleştirme hakkımız da yoktur. İyi bir toplum istiyorsak, iyi şeyler yapmaya çalışanlara biz de yardımcı olmalıyız. Gelişiminde Atatürk'ün de katkıları olan Yardımseverler derneği büyüyerek yaşamalı.

Bizim desteğimizi de arkasında hissetmeli. İnsanlarımız için hayat olalım, umut olalım. Nasıl çiçekler suya, güneşe ve iyi bir toprağa muhtaçsa, insanlar da sevgiye, ilgiye ve şefkate muhtaçtır. Ancak bu insani duygularla yaşamlarını sürdürebilirler. Elinde hiçbirşeyi kalmamış dahi olsa, umudu olması insana yeter. Eğer umudu da elinden alınırsa o insan için yaşamak anlamsız bir tiyatroya dönüşür. bu oyunda kendisine hep en kötü rollerin verildiğini düşünen kişi hayattan gittikçe kopar. İşte önemli olan insanların bu duruma düşmelerini önleyebilmek ve onları düşükleri karamsarlık girdabından çekip çıkarabilmektir. Bunun için çalışan kişiler yüreklerinde insan sevgisini taşıyan, paylaşımcı ve iyimser kimselerdir. Yardımseverler Derneği bünyesinde bulunan kişiler de bu özellikleri taşır. Sıcacık akar yüreklerinde kanları.

İnsanlara değer vermeliyiz. Böyle düşünüyorsak, düşüncelerimizi eylemlere dökmeliyiz. Yani, yardım etmeliyiz. Yardımlarımızla, hayallerimizdeki toplum yavaş yavaş vücut bulacaktır. Bizler de üzerine düşen vatandaşlık görevini yerine getirmiş bireyler olarak rahat edebiliriz. Memleket çapında örgütlü bir kurum olan Yardımsevenler Derneği bünyesinde çalışmalarımız daha yapıcı olacaktır. Umutları kaybolmuş çiçekleri ayaklarımız altında ezeceğimize, ellerimize alıp yeşertelim. Etrafımıza dikkatli bakalım. Yakınımızda bir yerlerde yardıma ihtiyacı olan yürekler olabilir. Korkmayın, uzatın ellerinizi. Çiçeklensin dünya!

Sevilay SARAL
Göcek Lisesi 11 A

YOKLUKTA UÇAN GÜVERCİNLER

İçimde dinmeyen bir sızı hissediyorum. ruhum tutuşuyor, vicdanım kavruluyor ve imdadıma göz yaşlarım yetişiyor; göz pınarlarımdan sözde insanlığım akıyor adeta. Gizlemek istiyorum gözyaşlarımı, çünkü utanıyorum insanlığımdan. Sonra düşünüyorum ve beynimde şu söz şimşek gibi çakıyor "Komşusu açken tok yatan bizden değildir."

Beynim zonkluyor ve dayanılmaz bir acı bütün bedeni kaplıyor. Ne farkı vah muhtaç insanların koparılmış başaktan diye. Görmek istemiyorum bu sahneleri artık, alın bu gözleri benden, alın bu yüreği. Görüyorum, duyuyorum, hissediyorum, o zaman insanım diyorum. Ama utanıyorum. Kendimden, çevremdeki karnı aç, sırtı çıplak, ayakkabısı yırtık ve soğuk odalarında sabahın güneşini bekleyen insanlardan. Pekiyi ya, siz de utanıyor musunuz? Yardıma muhtaç bir yavruyu gördüğünüz zaman; içiniz "cız" ediyor, gözleriniz doluyor, üzülmüyor musunuz? Artık köhne beyinlerimize, yaşamanın sadece maddi yönünü değil, maneviyatını da düşünmeyi öğretmeliyiz. Onların sessiz çılgınlığını, yokluk içindeki varlıklarını, umutlarını, hayallerini, duymaya ve hissetmeye çalışmalıyız. Çünkü yaşamak sadece yiyip, içmek değildir; duyup hissetmektir.

İnsanlar tanıyorum açın halinden, yoksulun derdinden anlayan, insanlar var fakire yardım elini uzatan, bu işi yaşamak haline getiren, kurumsallaştıran. Evet onlar bu kutsal görevi, insanlık vazifesi sayan iyi insanlar: Yardımsevenler.

Bu insanlar, kışın soğuşunda donmak benim kaderim mi diye isyan eden çaresiz babanın yakacak kömürü, çocuğum yine delik ayakkabı ile okula gidecek diye ağlayan annenin istediği ayakkabı, boğazından kuru ekmekten başka bir şey girmeyen ailenin aşısı oldular.

Bu güzel insanlar, belki tüm muhtaçlara kucak açamıyorlardır. Fakat varlıkları ile binbir umutsuzluk içinde bir umut, bir ışık oluyorlar. Muhtaç insanlar için maddi-manevi desteklerini esirgemiyorlar. Bir fakirin duasını almak ne demek biliyor musunuz? İşte "Yardımsevenler" bu duayı hep alıyor ve bu dua ile büyüyüp, gelişerek bir abide gibi ayakta kalıyorlar.

Onlar, bu güzel insanlar, duymayan kulaklara, görmeyen gözlere, hissetmeyen kalplere; yoksulların da insan olduğunu ve insanca değerler içinde yaşamaları gerektiğinin mesajını veriyorlar. "Yaradılıştta herkes eşitse, neden bu insanlar da insan gibi yaşamamalıdır." Yardımsevenlerin ideolojisi ve felsefesi budur. Bu düşünce hayat standartlarının düşük olduğu ülkemizde; yardıma muhtaç insanlarımızı koruyor ve kolluyorlar.

Ne mutlu onlara ki açın halinden, çıplağın derdinden anlıyorlar. Ne mutlu onlara ki muhtaç insanlara yardım ellerini uzatarak onlara yaşama sevinci aşıyorlar.

Eğer bu hazzı duymak istiyorsak, bir gâribin duasını almak istiyorsak; uzatalım yardım elimizi. Ya da bu işi yaşama felsefesi haline getirmiş yardımseven insanlara maddi katkıda bulunalım. İşte o zaman yaşama sevinci artacak gözlerimizde, silinecek umutsuzluk kalplerinizde, içiniz ferahlayacak. İçinizde umut çiçekleri açacak. Verdiğiniz her şey yokluk aleminde varlığa dönüşecek ve o zaman utanmadan ağlayacak ve yaşayacaksınız.

Gökçen VAROL
Anadolu Lisesi 2-C

NIĞDE BİRİNCİSİ

ÇIĞLIK

İnsan bu dünyaya çok bilinmeyenli denklemlerle gelir ve bunları çözme çabası içerisinde yok olup gider.

En asilinden en basitine kadar bir kanaatsizlikle boğuşur insanoğlu. Kimisi bunu sonuna kadar yaşar, kimisinin ise düşünmeye bile hakkı yoktur. Çağdaşlığın götürülerinden biri yine acı bir tokat gibi iniyor yüzümüze. Para eşittir yaşamak. Var olanlar her zaman acı veriyor bizlere belki de, soyutların içerisinde huzuru buluyoruz. Düşünüyorum da karamsarlık veya çekememezlik değil benimkisi. Yaşamak gerçekten cüzdanı kabarık insanlara özgü bir kavram.

Sırf etrafındaki birtakım insanlar tarafından alkışlanmak için, kendi kardeşlerine bu denli aşağılayıcı davranmaları, akılları sıra yardımda bulunmaları çileden çıkarıyor beni.

Kahroluyorum gördükçe; bir dilim ekmeğin uğruna çamurla boğuşan kardeşlerimi. İnsanlığım-dan utanıyorum sezinledikçe; soydaşlarımın ümitsizlik kervanı içinde yok olan bedenlerini. Yıkılıyorum işittikçe; nefretle yoğrulan körpecik zihniyetleri. Mahvoluyorum düşündükçe; sevgi dolu yüreklerin kan kusan ölüm makinelerine dönüştüklerini...

Gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçiyor yaşanan bu acı izdihamlar. düşünüyorum da bizim hayatımız hep bu; soysuzların şatafatlı oyuncu yaşamları boyunca bir türlü beceremedikleri utanma oyunu oynamakla geçecek.

Güzelim Türkiyemizde yaratılan bu ikilem şüphesiz zengin kesimin gözlerimizin önüne birer birer serdiği toz pembe hayallerin içinde gizli olan entrikaların sonucudur. Unutulmaması gereken bir gerçek vardır ki; bu çirkef yumağının temelinde güçsüzü ezme bilinci yatmaktadır.

Ama herşeye rağmen; etrafımızda filizlenen, can dostumuz olan, yürekleri yakan kor ateşi söndüren, kuru topraklar gibi sevgisizlikten nasırlaşmış gönüllere su serpen, Türk Dünyasının sonsuza değin sönmeyecek olan güneşi Yüce Atatürk önderliğinde kurulan, varoşların imdat çığlıklarını, insanlığın yürekleri sızlatan acı ezgilerini dinleyen ve 1928 yılından beri varlığını bu uğurda gecesini

gündüzüne katarak sürdüren, türkiye Yardım Sevenler Derneği, en karanlık gecede bile tek yıldız, tek ışık olmayı başarmış lider bir kurumdur.

Acı da olsa şunu anlıyoruz; her yönüyle gıpta ile bakılan ülkemizde çoğu kişi üzerine vazife olmayan işleri kendi menfaatleri uğruna karşısındaki insanları düşünmeden gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

Şüphe götürmeyen bir gerçek var ki; insanın kanını donduruyor. Eğer üç beş zengin insanımızın kendilerini kanıtlamak uğruna yaptıkları onur kırıcı yardımları Türkiye Yardım Sevenler Derneği'ne sunmuş olsalardı şu anda yaşanan bu acı izdihamlardan eser bile olmayacaktı.

Hatice YAĞMUR
Fatih Lisesi 10 B

DÜŞENİN DOSTU OLUR

Çaresizliğe düşenlerin imdadına yetişmek gönlü sevgi dolu her insanın görevidir. Hani insanlık görevi dediğimiz... Ama bir insanın tek başına yapacağı yardım o kadar sınırlı ki. Güzelim yurdumuzda, soğuk kış gecelerinde sığağa hasret olanlar; bir lokma bulamadan aç uyuyanlar; binbir güçlük içerisinde "Ben de varım!" demeye çalışanlar öylesine çok ki. Bu kadar insana ulaşmak bir kişiyle olacak iş değil. İyi ki Yardım Sevenler Derneği var. Ancak bu dernek yardım bekleyen insanlarımıza bir damla tebessüm kazandırma seferberliğini nasıl geliştirmeli?

Herşeyden önce bir Yardım Sevneler Derneği'nin üyeleri içleri sevgiyle dolup taşan ve bu sevgiyi herkesle paylaşmak için can atan insanlardan oluşmalıdır. Çünkü yapılacak her faaliyette istek ve azim yapılan çalışmanın başarısını yükseltir.

Yapılan faaliyetler dernek üyeleriyle kalmamalıdır. Bu tür dernekler toplum içindeki dayanışmanın sürmesindebüyük rol oynarlar. Bu dernekler sayesinde güçlüyle zayıf, zenginle fakir birleşir. Onun içindir ki bu derneğin toplumdaki rolü gözardı edilmemeli ve gerçekleştirilecek yardımlarda dernek halkla birleşmelidir. bu sayede yapılan yardım toplumda ses getirir.

Yardım geçici şekilde olmamalıdır. Sorunun çözülebileceği şekilde yapılan her yardım, bir el uzatılmasını bekleyen diğer kişilerin imdadına yetişmek demektir.

Dernek, yapılan her yardımın maddi yönden olabileceğini düşünmemelidir. Bir Yardım Sevenler Derneği manevi yönden çöküş yaşayan insanlarımızın da kapısını aşındırdığı bir kurum olmalıdır.

bu tür derneklerin gerektiği kadar başarılı olabilmeleri için gerçekleştirecekleri çalışmalarını belli yollarla halka duyurmalı, halkta da bu tür çalışmalarda "Ben de varım, ben de yardım etmeliyim!" fikrini uyandırmalıdır.

Toplumumuz teknolojnini kazandırdığı nimetlerden yararlanmaya devam ederken düşünmeliyiz? "Acaba herkes bizim kadar şanslı mı?" Tabii ki değil! Peki onları şanssızlar kervanına atıp kaderleriyle başbaşa mı bırakacağız? Yoksa "O kadar dernek var görevleri neyse yapsınlar!" diyerek kesip

atacak mıyız? Eğer bu tarz bir düşünce taşıyorsak yanlış yapıyoruz. Bizim ve derneklerin birleştiği bir slogan olmalı. Belki de şöyle söylemeliyiz:

"Boynu bükük insanlara sunuyoruz yüreğimizi
Yüreğimiz yürek olsun, umut olsun, nefes olsun
Solgun bakışlarına ışık olsun gözlerimiz.
Düşenin dostu olmaz değil, olur.
Ve düşerken yere kol kanat olsun sevgi ve dostluğumuz."

Toplum olarak böyle düşünebilirsek, derneklerimize destek verirsek, daha güzel yarınlar, daha güzel hayatlar hiç de ulaşılamayacak bir yer olmayacak, Türkiyem için!

Hamide KILIÇ
Ordu Fatih Lisesi 11 D

SİVAS BİRİNCİSİ

BEYAZ GÜLLER

Güneş, berraklık suna insana. Havada ruha sıcaklık veren bir tat vardır. Her pencereden dışarı baktığınızda sizi kendine doğru çeker sanki.

Ama burada hep ziddi yaşanır. havalar pek soğuk, geceler ayazdır, hızlar bitmez. Dermanlar yoktur. Takati kesilmiştir insanın. Geceler uzundur, yıldızsız ve sessiz. Dakikalar saat olmuştur burada, saatler gün, günler yıl, yıllar bir ömürdür yaşanan. Aşılmaz yokuşlar vardır, düze bağlanamayan. Ümitler dört duvar arasına sıkıştırılmıştır. Ve duygular yoğurulmaktadır insanların yüreklerinde. Bazı şeyler küçüktür burada. Alınan lokmalar, umutlar, soluk alıp verişler... Hürmetsizlikten değildir elbet, boğazından geçmez insanın, takılı kalır bir yerlerde, gitmek bilmez bir türlü... An geçtikçe daha da büyür. Çöreklenir yüreğinin en başına, kartopu gibi yuvarlanır, yuvarlanır ve çiğ olup düşer ansızın. Ateşten bir el dolaşır vücudunda ve yol bulur gözlerine doğru...

Burada büyük olan şeyler de vardır Hasretler büyüktür örneğin. Yalnızlıklar, kederler... Tutkular vardır, içlere sığmayan. Göz yaşları da büyüktür. Ve sevgiler vardır, yüreklerden taşan.. İnsanlar büyüktür sonra. Ne rüzgarlar ne yağmurlar ne de gökyüzü taşıyabilir onların taşıdıklarını. Bir onlar hissedir bu yükü zayıf omuzlarında...

Sarfedilmeyi bekleyen ve ciğerlerden kopup gelen sözcükler vardır. ta dillerinin ucundadır kelimeler, ha çıktı ha çıkacak, ama çıkamazlar, doğru insanı beklerler çünkü... Çıkamadıkları için birer mızrap olurlar, yüreklere batan.

Şehir susmuştur. karanlığa eşlik eder rüzgar ve sabahın seher vaktiyle gönderilir dualar... Sevgiler, hasretler, selamlar yüreklenir torbalara çıkı çıkı, kederler değil... Tek bir arzu için çarpar gönüller. tek bir şey istenmektedir artık: Tabelasında kocaman haflerle "HUZUR EVİ" yazan bu taş binanın içinde bir yudum huzuru yaşamak. Hep aynı uktedir masum çehrelerdeki...

Gözleri görmez Mehmet Amca'nın, ama Fadime'sini ister, biricik kızını, kendini buraya getiren insanı... Babalık bu, yaradılışı gereği hiçbir karşılık beklemeden verecektir sevgisini. Son bir kez gör-

mek ister onu, ne olursa olsun unutmuydu yüreği. Her açılan kapıda gelenin o olduğunu sanır. O ve daha niceleri burda doğmamıştır; ama burada ölüme terkedilmişlerdir.

Kararan akşamın ötelerinde kırık kalpler vardır, tamir edilmeyi bekleyen. Kimi suskun, kimi kimsesiz. Bir misafir arıyorlar, gözleri ötelerin ötesinde. Sessiz çiğlikler var, atılan, içli haykırışlar. Bir yudum sevgiye hasret dünyalar. Gecenin soğuk benzi vurur göz bebeklerine. Beklenen gelmeyine, herkes kendi içine misafir olmuştur.

Dost kaldırımlar vardır, yalnızlıkların paylaşıldığı. Bilirler bu gecenin de bir sabahının olduğunu. Hüznün ve acının girdabında bir gece ve bir gece daha... Ürkek davranışlar, kısıp bakışlar ve bir tutam eskimiz gülüştür, onları hayata bağlayan. Hani hayat yalnızca bugünden ibarettir ya, hani insan hayatın yalnız anını yaşar ya... Yoktur onlar için böyle bir şey... Hepsi anıların kucağında, hepsi geçmişte, hepsi mazide... Sırtlarına yüklemişler sevgi idolu çiçek demetlerini, beklerler bekleneni. Mehmet amca Fadime'yi bekler, Ayşe Teyze oğlunu, Saffet Amca torununu. Herkes beklemektedir içi hasret yüklü bir treni...

Aralarında sakat gençler vardır, meczuplar, kimsesiz kalmışlar yahut kendi kaderlerine terkedilmişler. Mesleğinin ortasında bir doktor vardır. Biraz sertçe... Ve beyaz önlükleri vardır onun. Bir de henüz yeni başlayan tatlı bir hemşire... O da beyaz önlükler giymiştir. Odalar vardır beyaz badanalı, beyaz vazoda beyaz güller vardır. sonra yemek yenen porselenler, yastık, çarşaflar... Hepsi beyazdır. Yüreklere kapkara bulutlara bürünmüşse de beyazlar yaratılmak istenmiştir en sonunda.

Yiyecekten içecekten değil, ilgisizlikten çökmüş insanlar. Yaşamak ağrısı konmuş omuzlarına. Bir parça ilgi istiyorlar ama veren yok, bencilleşmiş her nedense!... Birbirlerinden ilgi bekliyor insanlar... Öğrenci öğretmeninden, anne eşinden, arkadaş arkadaşından... Hal böyle olunca kusurlu bir insana ilgi gösterebilir misiniz hiç? Zil-zurna sarhoş bir adamı, sokak ortasında düşmekten kurtaranınız var mı içinizde? Eli silahlı bir kişinin gözlerindeki öfke ateşini söndürebilir misiniz yüreklerinizle? Cevabınız hayırsa hisleriniz olgunlaşmamıştır.

Ve umutlar tükeniyordur artık. Son raund oynanıyordur. Dört duvar arasında bir saatin inleyen çiğlikleri işitilir bir de son dualar. Beyazlar kayboluyordur artık. Yerlerini siyahlara bırakmak üzere terkedeceklerdir az sonra. Yer çağırır, gök çağırır bekleneni. Rüzgarlar haber yollarlar gelmesi için. Elde mi yoktur ne, bulamazlar bir türlü. Ama gelmesi gerekir. Herşey için çok geç olmadan. Yetiş Fadime koş, var gücünle. Sakın durma. durursan kaybadersin yarışı, koş hadi. Tükeniyor, bitiyor herşey, kayıyor ellerinden... Ama yok beklenen gelmedi Fadime. Varsın saniyeler kavuşturmasın onları, varsın

rüzgarlar getirmesin kokusunu kızının. nasılsa bir gün gelecek ya onun yanına...

Ve az sonra herşey yine eskisi gibi oluyor. Doktor biraz sertçe... Beyaz önlükler giymiş... Odanın badanası beyaz. Beyaz vazoda beyaz güller var, arada bir umutlar dağıtan. Beyaz önlüklü ve beyaz gözyaşları döken tatlı bir hemşire var. Yastık beyaz, çarşafklar beyaz... Bir tek Mehmet Amca'nın giysisi farklı bir renk misafirini bekliyordu az önce, dudak kıpırdanışlarıyla ve geldi sonunda beklenen... Fadime değildi; ama olsun, o da bekleniyordu sonunda.

Geldi mi beyazlarla geldi. Dışarıda lapa lapa kar yağıyordu. Heyecandan olsa gerek Mehmet Amca'nın yüzü beyazlaştı ve odadaki ahengi bozmamak için onun da üstüne beyaz bir çarşaf örtüldü...

Fatma İŞLİ

Sivas Merkez Selçuk Anadolu Lisesi 10 Fen A

TEKİRDAĞ BİRİNCİSİ

HAKLI SES

Türkiye şu anda 3000 yıllık bir kültürü taşıyor üzerinde.. Doğal kaynakları, bize sunduğu güzellikleri, yeşilin ve mavinin her tonunu bulabileceğimizi kıyılar koruyacak, içinde bulunduğu sosyal, ekonomik durumlardan onu kurtaracak bir potansiyele sahip olmasına rağmen; gün geçtikçe biraz daha azımsanıyor bütün gerçekleri, içinde oluşan kirilliklere, çarpıklıklara, düzensizliklere perde çekiliyor.

Suyun kaldırma kuvvetine meydan okurcasına yüzeye çıkmaması için bastırılan plastik cisim gibi, tüm sorunlar da er geç yüzüstüne çıkıyor... Zor olmuyor bunu farketmek; Türkiye'ye bakmak yeterli gerçeği görmek için...

Yalnız şu anda bir gerçek ki bu konuda oldukça duyarlı, özverili bir kesim de var. Türkiye'nin sahip olduğu potansiyelin farkında olan ve bu altından kumun ırmak tarafından sürüklenmemesi için çabalayan insanların varlığının bir de Türkiye farkında olsa...

Goethe nin bir sözü vardır:

"İstemek yeterli değildir,

Eyleme geçmek gerekir"

Türkiye Yardımsevenler Derneği, Türkiye'yi seven ve bu sevgiyi sözcüklerle değil, yaptıklarıyla gösteren insanların sesi olacaktır. Dağınık düşüncelerin tek çatı altında toplanıp, bu haklı sesi de tüm yurda duyurmak; türlü oyunlarla ülkeyi uçuruma sürüklemek isteyenlerin kulaklarında bir çığlık, düşünmeyenlerin beyninde bir yumruk ve çoğunluğun kalbinde bir güç olmak ise baş görevi.

Türkiye'nin kalbinde olmalı türki Yardımsevenler Derneği'nin yeri... Yolda kayıtsızca yürüyen ve olanlara, olmuşlara yüz çevirenlerin başlarını yönelttiklerinde bile karşılarında bulacakları bir yerde.. Bir önder aramadan toplanmış çoğunluk yaratacağıdır bu yeri. Yoksul ve eğitimsiz kesimin ilacı, ışığı, çaresizce uzanan ellerin sıcaklığı olmak için oluşacaktır bu çoğunluk ve oluşmalıdır da....

Ancak böyle akabilir duran sular, doğabilir batmaya yüz tutmuş güneş... Bu dernek sayesinde mas-mavi bir göğe kilitlenecek Türkiye, bu kurumla konuşacak, onunla duyacak.

Özlem DEMİRTAŞ
Tekirdağ Anadolu Lisesi 11-C

ZONGULDAK BİRİNCİSİ

BU SESE KULAK VERİN

Günümüzde neredeyse nesli tükenmeye yüz tutmuş bir duygu yardımseverlik. Kaptırmışız kendimizi akılcı dünyanın çarklarına yaşayıp gidiyoruz çevremize bile bakmadan. herkes kendi derdinde, kendi yaşamını devam ettirme kaygısında. Ama bütün bunlar arasında güzellikler de var Türkiye Yardımsevenler Derneği gibi.

türkiye'de gelir dağılımının eşit olduğunu iddia edebilecek tek bir kişinin dahi olduğuna inanmıyorum. Ülkemizde zenginlerin, eylemleriyle gündemde kalmayı başaran memurların ve işçilerin yanı sıra belki de bugüne kadar hiç farketmediğimiz insanlar da var. Ne olursa onlara oluyor ve unutuluyorlar, kaderleriyle baş başa bırakılıyorlar. Ama Türkiye Yardımsevenler Derneği vefalı bir dost ve onları yalnız bırakmıyor.

Kimi zaman bir anne-baba, kimi zaman bir eğitimci, kimi zaman da ellerinden tutan devlet görevini üstleniyor Türkiye Yardımsevenler Derneği. Devletin en doğal görevlerini yerine getiriyor aç ve açlıkta insan bırakmamak ve herkesin eğitim görmesini sağlamak gibi. Kimbilir kaç kişiyi açlık ve sefaletten kurtardı, bu dünyada insan gibi yaşamalarını sağladı? kimbilir kaç taze ve genç beyne kendilerini kanıtlama şansı verdi? Kimbilir kaç kişi doktor, avukat, öğretmen oldu onun sayesinde? Kısacası Türkiye Yardımsevenler Derneği bir insanlık görevini yerine getirmekle kalmıyor, Türkiye'nin geleceği olan insanların da mimarlığını yapıyor.

Bir devletin varlığını sürdürebilmesi için her şeyden önce halkın huzurlu ve mutlu olması gerekli. Halk da bir zümre değildir, halk Anadolu'nun en ücra köşesinde yaşayan insanın da, işçinin, memurun da arasında bulunduğu bir topluluktur. İşte bence Türkiye Yardımsevenler Derneği'nin en büyük görevi halkın sorunlarına eğilmek ve onları göstermelik olarak değil dişe tırnağa dokunacak şekilde çözmeye çalışmak olmalıdır. En azından Türkiye'nin geleceği için yapılmalı bu. buna ilk adım da eğitim olmalı. Günümüzdeki birçok sorunun kaynağını teşkil ediyor eğitim. Rüşvete, ahlaksızlığa, duyarlılığa karşı tek ve en etkili silahımız o bizim. İlerleme yolunda sırtımıza yük olan bu sorunlar hep bilgi-

sizlikten kaynaklanmıyor mu?

Psikolojide bir terim vardır "ranj" diye. Uç değerler arasındaki fark anlamına gelir ve ne kadar düşük olursa uyumun o kadar çok olduğunu gösterir. Türkiye'ye baktığımızda en zenginle en fakir arasında dağlar kadar fark olduğunu görürsünüz. Yani uyumsuz, orkestrada aynı anda farklı parçalar çalan müzisyenler gibi. Her kafadan bir ses çıkıyor Türkiye'de. Ne yazık ki bu çeşitlilik de pek olumlu sonuçlar doğurmuyor. İşte Türkiye Yardımsevenler Derneği aradaki bu farkı ortadan kaldırmalı ve Türk insanının kendisini ve birbirini anlamasını sağlamalıdır.

"Birakın yalnız kendinizi düşünmeyi. İnsan olduğunuz günlere dönün. Hani bir zamanlar sevgi, kardeşlik, yardımseverlik gibi duygular vardı, anımsar mısınız? İşte onları yeniden canlandırın. Sorunları biz yarattık, çözümü vardır öyleyse. Haydi özüne dön." diyor Türkiye Yardımsevenler Derneği. Ne dersiniz birçok başarıya imza atan bu sese kulak vermek gerekmez mi?

Elif TATOĞLU

Mehmet Çelikel Lisesi 2 H